

Sundari Series No. 4.

SREE

KALAVATEE PARINAYAM

కళావతీ పరిణయము.

(*The first two acts*)

A POEM

WRITTEN IN ADAPTATION

OF

The story of " Cymbaline " of Shakespeare,
the greatest English Poet and Dramatist

BY

JAYANTI BHAVANARAYANA,

Telugu Pundit, M. L. S. School,

Jagannayakpur, Cocanada.

THIRD EDITION 500.

Vedurupaka Rayavaram,

PRINTED AT THE BHARATI TILAKA PREES,

and Published by N. V. B. Narayana Row.

1907

COPY-RIGHT.]

[PRICE Rs. ~~ONE~~ 0]

శ్రీరస్తు.

శ్రీ భీమలింగాయనమః

కళావతీపరిణయము

శుద్ధాంధ్రము.

ప్రథమాశ్వాసము.

చ. సిరిచెలితూపు ; నారి బలుచిల్వలతేడు ; పసిండికొండవి ;
ల్లరదము నేల ; ప్రాబలును లంచపుమాపులు ; కండ్లు ప్రొడ్లుతే
దొరలుగఁజేసి కొట్టికలఁ ద్రుంచిన వేల్పుల వేల్పు దోసముల్
దొరఁగఁగమిటి ; పుట్టువులఁ దూల్చి ; మముం దరిఁ జేర్చి సాతకున్. 1

సీ. తొగలసంగడికొడు తురుముపై విరిబంతి కొక్కుబాబారాతు కొడుకుకుట్ట
చెలుపునిసామేను కొలువుకూటపుటిల్లు కడిదికొండలతేడు కన్నతండ్రి
యొడమిని నొడగూర్చుపడఁతుక చెలికత్తెమిన్న జక్కరచేడెమిన్న సవతి
కలికిజేజేవాలుగంటులు వరపుళ్ళు గారులగమిగొంగ వారువంబు
గాఁగ జగముల గాటంపుఁగనికరమునఁ, జూచికొపాడుగట్టురాచూలి మాకుఁ
దేనియలు చిల్కుతీయని తేటతెనుఁగు, పలుకుల నొసంగి నాల్కను నిలుచుగాత.

చ. పుడమిపడంతి పెన్జడుపు వోవఁగఁజేయఁగ ; వేడివెల్లు వం
గడమునఁ బుట్టి బంతికులికల్లలరక్కసి రూపుమాపి ; నే
ర్పడరఁగ నేల నేలెనెవఁ ; డబ్బలువేలుపుమానికంబు నా
యెడఁదనునిల్చి ; కొరికలనిచ్చి ; కొలల్ దొలఁగించి ప్రోచుతన్. 2

సీ. చిన్నివెన్నెలతేని చిన్నాతీతోఁబుట్టు వెద్దడినెడబాపు ముద్దుగుమ్మ
తెలిదమ్మిమేడలోఁ గొలుపు దీగ్బడులేమ సెరగుల నులుమాడుగరితమిన్న

గరుడితత్తడిజోదు గారాబుటిల్లాలు కన్నులవిలుకొనిఁ గన్నతల్లి
 కొలలనునుబ్బులఁ దొలఁగించుచలినట్టు వేడువారలపాలి వేల్పుచెట్టు
 తబిసికూటువ డెందపుఁదమ్మితేటి, పాలమున్నీటి గారాబుపట్టి మమ్ముఁ
 గనికరంబును వెదజల్లు కనులఁజూచి, కలుముల సొసంగియనయంబుఁ గాచుగాత.

ఉ. వేలుపుచేడె లూడిగము వేమలుగుల్పగ ; బాసవాల్దారల్
 మ్రొలనునిల్చి ప్రానుడుల ముద్దుగ బల్కుచునుండఁ ; బల్కుప్రో
 యాలినిగూడి ముజ్జగము లారయుచుండెడువేల్పుపెద్దమ
 మ్మేలుచు నెల్లకోరికల నీవుత మిక్కుటమైనమమ్మవన్.

5.

సీ. కమ్మనివిరితావి క్రొమ్మడి దిగజాటి చిన్నాటిమూఁపునఁ జిందులాడ
 జింకపొక్కిలిచుక్క చెమరుచిత్తడిబొట్టు గ్రమ్మిమిక్కుటముగాఁ జెమ్మగిల్లఁ
 జెవివిరి నలరాదు చిటుతతేటాలబారు చొక్కంపుఁ బాటను సుతులనొసగ
 వెలిసారె లిగురునున్వేళ్ళతాఁకుడుచేతఁ జెంగల్వ క్రొంబూపురంగులీనఁ
 దొలినుడులు చల్మకత్తెలై కొలిచియుండ, గొప్పతెలిదమ్మి గద్దెపై నెలలుపుసలుపు
 నలువయిల్లాలు నానాల్క నిలిచి తేనె, లాలుకుపలుకుల నొడఁగూర్చియోముగాత

ఉ. నిబ్బరమైనబత్తి మదినొక్కొన మ్రొక్కులొనతున్ నాదుబల్
 కబ్బముఁ జాగఁ జేయ వెనకయ్యను; నేనుఁగుమోముసామికిన్;
 గొబ్బెరపండు లుండ్రములు కూరిమి మెక్కెడుమేటిజియ్యుకున్;
 గుబ్బలిరాచచూలి పెనుకొరికఁ గన్నయనుంగుకుట్టుకున్.

7.

సీ. తెలిపుల్లు నెఱరౌతు బలుదీమసంబేదఁ గలిగించె మేతాలుపుల నెవండు
 వేయికన్నులమేటి వీటికిసాటిగా వీడుగావించిన ప్రోడయెవఁడు
 నిక్కంబు దప్పని నేలరాయిని వేల్పురాగద్దె నిలిపిన జోగియెవడు
 వెన్నునితోడచూలి చిన్నికుట్టనితోడఁ గంటూనినకడిందిదంట యెవ్వఁ
 డనటి. శేరింటి వేలుపుటందగత్తెఁ, దికమకవడంగ నీసునదిట్టె నెవ్వఁ
 డట్టి నావంగసపుసామియైన రాచ, పాటునకు, గేలుమోడ్చెద బత్తిమిగుల.

8

గీ. కొలును నొజ్జు నాకుండికొలపుఁ బాల, వెల్లికినినిండు నెలయయి వెలయువాని
నెల్లవిదైల కెల్లయై యెసఁగవాని, వ్యాసమూర్తుల బత్తినివ్వటిలమనిని. 9.

సీ. తనలోనిదాయలఁ దాలిమిఁ దెగటార్చి బ్రతికెఁ గుచేయనిపగిది నెవఁడు
కడిఁది జయంతి వంగడపుఁబాలేటికి నిండుచందురుమాడ్కి నెగడె నెవఁడు
కల్లనైన నొకయీఁగకాలంత నిక్కంబు విడువక మనుగడఁ గడపె నెవఁడు
కీలుకొడాడించు తోలుబొమ్మ లపోల్కి జగమని యన్నింటిఁదెగడె నెవఁడు
బ్రతికియున్నట్టిమా న్నాళ్లు బత్తిమిగులఁ, బున్నియపుఁబుట్టుల నె ప్రాదుపుచ్చె నెప్పుఁ
డట్టిననుగన్నతండ్రి రామన నెడందఁ, దలచి కేల్పించి మ్రొక్కెద నెలమిమీఱ.

సీ. తలఁపనారంజోతిదక్క నేయమ్మగు నెనయైనచెలు లబ్బరీలువునను
నేలచేడియదక్కఁ దాలిమి నేపూవుబోణికిఁ గొమ్మలు పురుడుగారు
వలమురితాలుపుచెలిదక్కఁ గలిమి నేకలికికిసరిగారు గరితలెల్లఁ
దిగకంటిచెలిదక్క దిట్టతనాన నేయింతికి వాల్గంటు లీడుగారు
బంతి తేరుల దొర పట్టిపడలిదక్క, గొడవగములమ సైరించుగొనమునందు
సాటిగారే నెలంతమ బోటులెల్ల, నట్టిననుఁగన్నతల్లి వేంకమఁదలంతు. 11.

క. తొలుతం జేజేబాసను, వెలయించి యసంబుగన్న విన్నాణులకున్
గలుఁగుంబుట్టుగుదొరకుం, బులుపుట్టుగు తబిసి కెలమి మ్రొక్కులొనగ్తున్. 12.

గీ. మున్ను నన్నయఁ గొండాడి మోడ్తుఁకేలు, సోమయాజికి నాచనసోమునకును
బొక్కమగు తెల్లునకుఁద్రోవచూపిమిగుల, గొప్పఁగాంచినకబ్బంపుఁగూర్పరులకు.

గీ. కాళిదాసంత సుగుడికిఁ గలవుతప్పు, లనఁగ నాబోటికొదవుట యబ్బరంబె
కాంచి నెరసులఁబరియాచకంబుమాని, దిద్ద మిము వేఁడుకొనుచుందుఁబెద్దలార!.

ప. ఇట్లెల్ల వేలుపులకు నుల్లంబున మొల్లంబగుబత్తి వెల్లివిరియం గైవారంబులు గావించి
కొలపుసాములందెలిచి, యెజ్జలహజ్జనోయికి జోహారువు లొనర్చి, తలిదండ్రుల కెరఁ
గి, షేరు మోసినకబ్బంపుఁ గూరుపరుల వేటువేటఁ బేరుకొని. యీలువు గలవాలు

గంటులలో మేలుబంతి యనంగాలు నొకప్రాయాలి పెండిలికత నచ్చతెనుగున నుడువంగడఁగు నదనున.

సీ. మొలను బెబ్బలితోలు, తలను వేలుపుజాలు|కొమరారు బలుపెండికొండప్రోలు
పాపరామెడనూలు పనిత్రిస్సతోలిచూలు చిన్నాటిజింకచేఁ జెలఁగుతేలు
గెలుపును గొనఁజూలు గిత్తవార్వపుడాలు వలకేల ముమ్మనల్వాఁడిపాలు
చందమామనుబోలుచక్కనిమైడాలు కోరిమేన్మగపాలుగొనినియాలు
గలుగు వెలుపేల్పు గాటంపుఁగనికరమున, నాడుపొత్తంబు తనకస్పనంబొనర్ప
మదియొదవఁజేసెఁ బెలుపుముమానిసిగమి నయ్య!మీపున్నెనునిఁదెరియడఁగకుండ.

షష్ఠ్యంతములు.

క. మిక్కుటమగునక్కటికము, నెక్కొన నబ్బాసవాలునిసుఁగ న కుసుబుల్
గ్రక్కుననొసంగి జమునిఁ, జక్కాడి యసంబుగన్న జగములదొరకున్ 17.

క. ఎనలేనిబత్తి వెలయఁగఁ, గనుదమ్మల, బుజనేయ గాటపునెయ్యం
బునఁ జుట్టువాలు సిరిచెల్లి, పెనిమిటికి నొసంగినట్టి పెనువేల్పునమక. 18.

క. చిరితొండఁడు తనయనుఁకొ, మహా తలఁచెగఁదునిమి బత్తిమదినివ్వటిలక
నరగం గూరగనిడఁ గని, కరమడరఁగ బాట్టెనొసఁగి కాచినదొరకున్. 19.

క. తిగకొటికలరాకాసులఁ, దెగటారిచి చిటికలోనఁ దెలుగంటిగమిక
వగఁజేలిచి కాపాడినక జగజెట్టికిఁ గొండవీటిజంగంబునమన్. 20.

క. వినుద్రిమ్మరికూటువఁదాఁ, బెనుమేటినట్లరట్లుఁబొంగు వేలుపు పెద్దన
గనలునఁ గనుఁగొని తలఁదుని, మనబియ్యమ బట్టులమను మేలిడుదొరకున్. 21.

వ. ముమ్మరమ్మగుబత్తి నెమ్మదిసెక్కొనఁ బెక్కు ముమ్మిక్కునరించి యయ్య
క్కటిక పుంగనియగు ముక్కంటికప్పనంబుగ, నరనికనికరంబుపెంపున నాయొన
ర్పంబూనిన కళావతిపెండిలికత తెలుంగట్టివనిన. 22.

- సీ. మేడల మగతాలమెగపురాయని గాంచి వెలిగారు భీలిచే వెనుకకొడుగఁ
జిల్వచెల్వలగడ్డఁజేరి తానములాడు|వీటిబోటులతోడ వియ్యమందఁ
దెలిచాన కల్మితోయ్యలియు నేస్తముగూడి మాటికి నింటింట మనులుచుండఁ
బూఁదేనెకాలువల్ పొలములజాల్వ్యాటి ముక్కొరుపంటలఁ బొదలఁజేయఁ
జిగురుకొమ్మెనఁ జేఁగను జేంది పొదల, మిక్కుటపుఁజక్కఁదనముల కీక్తయగుచుఁ
బాలుపుతెచ్చుచు గుజరాతిపుడమికెల్ల, వెలయు పౌరాష్ట్రమనఁగను వీడొకండు.
- గీ. కోటకొమ్మలఁ జెక్కినగొప్పగొప్ప, మానికంబులజిగులచేమాపులెట్టి
యిరులు గ్రమ్మిన దివియల సరకుగొనక, వీటఁ జెరలాడుదురు లెంకగూటువొగిని.
- గీ. పోలి మేడలయొప్పును; బొడవు చెలుల, చక్కఁదనమును గని కలచందమెల్ల
నుడువదొరఁకొన్న నొక వేయినోళ్లు గలుగు, పాపతేఁడును వాదడఁబడకయున్నె.
- చ. తనసరి బేసికంటియును; దామరకంటియుఁ బూజలందుటన్
దనమఁ గొంతయాట నెదఁదామరచూలి కడిందికొందలం
బును బడి వేల వేలుపుల పొల్పను దాలిచి యెల్లవారిచే
ననయముఁ బూజఁగాంచెనన నచ్చటిపాటులు వొల్తురెంతయున్.
- 26.
- చ. చెడుగుఁగయాళిరక్కసులఁ జెండుచునుండుటఁ దొంటిబాములన్
బుడమిని రాచబోగములఁ బొందుటకుందఱోక వెన్నుఁడిం
పడరఁగఁ బెక్కురూపులయి యక్కొటికం గలరాచగీములం.
బొడమి సుగంబులొండెననఁ బొల్తురు నాడెపు రాచకందువుల్.
- 27.
- చ. చిలువల పేరులుం; బునుక; చిచ్చుకన్నును; దువ్వితోలు; పు
వ్విలు దొరబూదివీడి తన పేదటికంబును బాఱఁదోలఁజే
మలవిలుకాఁడు లిబ్బిదొర భూని; తిరంబుగ మాకు నేస్తుండె
పొలిచిన నంచుఁ బల్కుదురు పోలఁదలిర్చెడు మేటికోమటుల్.
- 28.
- గీ. ఇండ్లఁ దరుగనియెడమి పెంపెసఁగుచుండఁ, బాఁడి పంటల నేవంక నీడులేక
నేలజేజేలపై బత్తి గీలుకొలిపి, కరము వెలయును రవ్వీటఁ గమ్మలిండు.
- 29.

- బీ. మగనిమాటకుమాటు మాటాడియెటుఁగదు నొచ్చిననోరను నుడువదొకటి
తిలకించుఁ దోబుట్టు గులమాడ్కి నొరులను గాపాడుననదలఁ గనికరమునఁ
బాలియింపఁజాలదు చలిచీమ సేనియు నందఱఁ దనవారి యట్లసాఁకు
దురుసుపల్లులునాల్క తుదకురానీయదు కల సేని పలుకదు కల్లమాట
సలుపునుడిగంబు పెద్దవారలనుగన్న, విడువదడఁకువ నాననెయ్యెడలనె నఁ
గొండెక తైలఁజేర్పగు దండనెపునా, చెలువకొనయైన కొత్తడిగలదెపుడని. 41.
- సీ. పాలఁతితాత్మికి నేల పువ్వారుబోణియు బాపురే! యనివెంత పడిపొగడఁగఁ
గలికియీలుపునకు గట్టురాపట్టియు నరరే! పురే! బలే! యనుచునెన్నఁ
బడఁతి చక్కఁదనంబుఁ బరికించియిరుచుబిల్ దొరసానిమదినిడుందుడుకు చెంచఁ
బ్రోయాలియిగి పెంపునకుఁ జాగపుఁ జెట్టువెగ్గలంబగునాన వెల్లఁబాఱఁ
బుడమిఁబొడమిన పలుగుపూబోణియనుచు, మేనుదాల్చినకొక్కారు మెఱుపటంచుఁ
బజిల్లుగొండాడ బంగారుపతిమజాడ, నలరుజవరాఱు రాజవాహనునియాలు. 42.
- క. అయ్యలుమగలుగాటపు, నెయ్యంబునఁ గాపురంబు నెరపుచునెడఁదన్
దియ్యందన మెసఁగఁగమరు, నయ్యయుఁబాల్కడలి పట్టి యట్టులనుండన్. 43.
- చ. మునుపొగ గోరపుంగలన మొక్కలమొప్పఁగనిల్చిమార్తుఱన్
దునుముచు తేనికుత్తుకను గ్రుంపఁగవచ్చెడు ముల్కికడ్డమె
తనమెయిగడ్డిపోఁచగ వెదంసలపోయెచువీడి; సామియ
ప్పను మొగినీఁగె నేడతని ముద్దుపొలంతుక చూలుదాల్చుటన్. 44.
- ఆ. తనమగండుకెడ సెననుసుద్దియాలించి, డెందముననుమిగుల కుందిస్రుక్కి
మగువయొక్కనాఁడు మగబిడ్డఁగనిమేను, విడిచియపుడెచేర వేల్పుటెంకి. 45.
- ఉ. అప్పుడు వేగువేగియది యంతయుఁ దెల్పఁగఁ గుందిదాదులన్
గుప్పనఁ బిల్చితేఁడు “నిసుఁగుంగొనితెండ” నియానతీయనా
చొప్పనఁ దెచ్చికందువును జొక్కపు టంతిపురంబుఁ జేర్పఁగా
ముప్పిరిగొన్న ముక్కుపను బోదెనుతేని యనుంగు చానయున్. 46.

ప్రథమాశ్వాసము.

౯

- క. తనకుంబిడ్డలులేమిని, దనబిడ్డనిపగిదిఁజూచి తలదండ్రులువో
యినకోఁతయొదవకుండఁగఁ, గనిసాఁకుచునుండఁజేఁడు కనికరముమెయిన్.
- గీ. అంతకొన్నాళ్లుకాఁజేనియనుఁగుమగువ, కడుపుతాల్చుడుఁజిట్టముల్లడితమయ్యెఁ
గోరికలుమిక్కుటంబయికోనలుసాగఁ, గానునకుఁగల్గెనొకవీంతకలిమిపెంపు.
- గీ. పగడపుంజిసిఁదెగఁదెడుచిగురుమోవి, తెల్లుపూవుతెఱంగునపెల్లఁబాఁతె
మించువాలునుగేరెడుమెలఁతయారు; నల్లత్రాఁచునుబలుమాటునవ్వఁజాగ. 49
- గీ. పుడమిపూబోణియాలేమకడుపునందుఁ; గూఁతురై పుట్టవలెననుకోర్కిఁజేసిరవ.
మున్నుగాలోనఁజొచ్చుచునున్నదొయన, మగువకునుమిక్కుటంబయ్యెఁమంటిచొ
- క. అడుగామడయ్యె; నడకలు, కడుఁజొట్టితె; బడలికలునుగాటంబయ్యెన్;
దొడవులొకకొన్నిసడలెను, బడఁతుకకునుజూలొకింతవఱలెడునదనక. 51
- గీ. నెలఁతుకకునిట్లుతొమ్మిది నెలలునిండె, నంతనొకనాఁడుబంతుగులలర; సాటి
కొలుగంటులుహాళిమైగడననేయఁ, గనియెనారామిటారిచక్కనిమూరు. 52
- వ. అప్పుడు రాజవాహనుం డెంతంతనరాని సంతసంపు వేలుపుజాలున నోలలాడి;
యిలువేలుపులకు హాళిమీఱ జోహారువులొనరించి! కడునడఁకువను బుడమియొ
డయండ్రు తనకిడిన యుడుగరలఁ బుడమిజేజేలకుఁ బసదనంబుగ నొసంగి; యొ
క్కచక్కనిమూరులంబున గారాబుకూఁతునకుంగళావతియనియును; దనకు సు
లులొసఁగిన విసువాసంబునంజేసి పడవాలుబుడుతకు విజయసారుం డనియును;
బేళ్ళిడి డెందంబున మఱియొక తెఱఁగున నటదలఁపక యిరువుర నొక పరుసునఁ
బరికించుచుఁ గంటికి తెప్పయుంబోలె నరసికాపాడుచుండె నటపిమ్మట. 53
- గీ. పూవిలువజీరుసోయగముననునవ్వు, ముద్దుకొమరులసరవినాముద్దురాలు
కాంచెనిరువురఁదనదువంగడపుఁబాల, వెల్లివెలయించునిండఁజాబిల్లులనఁగ. 54
- గీ. రాజవాహనుఁడెంతయురహినిబెద్ద, వానికిడియెనుబేర్వీరనేనుఁడనియుఁ
జిలుతవానికివిక్రమశేనుఁడనియు, వింగులందఱుసంతోస మొందుచుండ. 55

- చ. బుడతలకిట్లు శేషశ్రీనిడి ప్రోచుచునుండఁగఁగొన్ని నాశ్శక
య్యోడయనిముద్దులాఁడి మెయినుప్పతిలెంచెవులొండు; వెజ్జల
ప్పుడుకలమందులెల్లఁగొని పోయియొసంగిరికొనియించుకేక
బొడవడదయ్యోమూర్మోగము పొందినయట్లు వెలందిమిన్నకున్ 53
- క. ఇట్లులుగోరపుఁదెవులున, నెట్టెట్టోకొన్ని నాశులిడుమలఁబడిమై
నట్టె! దిగవిడిచె; బుజపుం, బట్టువుదొరముద్దురాలు పొగులఁగవిందుల్. 57
- గీ. అప్పుడేలికతనజవరాలువేల్పు, పట్టుఁజేర నెడందనుబట్టుగాల్చు
ను తలపుటింగలంబునకోర్వలేక, తొయ్యలిఁదలంచియిట్లువందురఁదొడంగె. 58
- చ. “పడఁతిరొ! తోడినీడవలెఁ బాయకయుండెడు దానవిపునన్
విడిచిసురుంగఁగాఁదగునె వేలుపుటెంకికి; నింక నెట్లునే
నిడివిగఁబొంగివచ్చుబలు నెంజిలిసంద్రమునీఁదుడున్; గటా!
యొడలుదొరంగకుండ నెటులుగ్మలిగో! నిలుపంగనోపుదున్. 49
- క. నీమేనన నామేనన, నోమగువా! వేలుకలదె! యొక్కటికాదే
నీమేనిఁగానకున్నను, నామెయినిముసంబునిలుచునా? విరిబోణీ! 60
- సీ. సకియగో! నామాటజవదాటియెఱుఁగవు బొంకులమారులపొంతఁబోవు
పెనుమాటకపుమాటలనుజెంతఁజేర్చవు గయ్యాళిచెలలనుగాంచఁజనవు
కొలువుడుకొండ్రునెక్కుడుకూర్మిఁబ్రోతువు కోర్కెమైననదలకుయ్యివిందు
కనుఁగొందువొక చిల్లిగవ్వగాఁ బెఱసొత్తుఁ బరుసంబులాడవుపలువనైన.
విందులంచును బెఱలంచుపీసమైనఁ, దలఁవపఱనీదుడెందపుఁదమ్మినకట!
పొందఁగలనటెనీవంటిపూవుబోణి, నువిదగో! యింక వేయిపుట్టువులకైన. 61
- గీ. కనులపండువునకుముగింపునుబొనర్చి, యెలమియను మేడవాకిలితలుపుమాసి
మదిగా నెడువెనుదివ్వియవట్టుపెట్టి, నన్ననదఁజేసిచనితివేవన్నెలాఁడి. 62
- గీ. కటకటా! నోరెఱుంగనికందువులను, నమ్మికొలిచెడునుడిగంపుఁగొమ్మగముల
నుసులులొక్కటిగానున్నయవిదగుంపు, నదలిచిన నెట్లుమదిగొల్పెవాలుగంటి! 63

- మ. ఆనియి ట్లెంతయుఁ గొందలంపడుచు నొయ్యారంపుఁ గ్రాల్లంటి మే
ల్లానముల్ చెయ్యులు వేమయిన్ దలఁచుచున్ లోలోఁగమారిల్లుచున్
గనులన్ ముంతలఁబోసినట్టులుగ నీర్తాఱన్వగంబొందున
మ్మనుఁజేనింగనియూఱడించుచని రమ్మంతుల్ కడున్బత్తిమ. 64
- క. దిట్టతనంబునజేజే, గట్టును మేనటికమాడఁగలదిట్టఁడవీ
పిట్టులనుగట్టుచెడికడు, బిట్టుగవాపోవఁదగు నెవంగలికరణిన్. 65
- క. కటకట! రారేవెలుఁగా!, దిటవించుక లేకనీవదిగులాందినచో
నటమటముదీర్చిమముఁజెం, గటఁజేరిచియింక నెవరుకాతుకొ? చెపుమా” 66
- అ. ఇట్టిపెగడలాడునట్టిచల్లనిమాట, లెల్లఁజేనిమదికిజల్లెడండుఁ
బోసినట్టిసీటిపోలికవితగాఁగఁ, బెద్దమగుతువలుకునొద్దఁజేరి. 67
- న. “అక్కటకటా! రాచుక్కలదొరా! వెక్కసంపుటిక్కటులకు మది చిక్కంజేసి
నిక్కంపుఁ దెలివితేటలు వీటిబుచ్చుట నీబోటి మేటికిం బాటినుగునే? మేయితా
లుపులకుఁ బుట్టుటగిట్టుటలు మొట్టమొదటనే కట్టిఁడి తామరపుట్టువు విన్ననువు
నబన్నియుంచెఁ గావునఁ బుట్టినవెల్లం గిట్టుట సాజంబు. నోడినీడపోడిమిని వీడక
యనయంబు మిత్తివెనువెంట హత్తియుండి తఱిఁగనిపెట్టి యెట్టిబరవసంబుగల జె
ట్టులనైన నొక్కపెట్టునఁ బొట్టంబెట్టుకొని పోవుంగాని నేలకలంతవట్టునుట్టిక
ట్టుకొని యుయ్యెలలూఁగనిచ్చునే. వేలుపుల తెరువును మేలమాడ నొక్కోయన
నిబ్బరంబుగఁ జెఱిగిన గుబ్బులులకును; బుడమిపడఁతుకకు మొలనూలివడువున నడ
రుకడలికిని; గారులనాఁతీంట నెడతెగకుండఁ బాటు నేఱులకును; గోరంపుఁడల
మాటునుగూరుచు మిత్తి చేలువకుం బులుపులుపరకలుగాక మానిసి పురువులన
నొక లెక్కయే. బాటల బాటసారులును; గడలిం బడవలమాలుములును; వెల్లువ
లం బుల్లలగుంపును; వేలుపు తెన్నున నీరుతాలుపుజాలును; గూడి వీడెడుజాడను
గాపురపుఁగడలి నాలుమగలు; నన్నదమ్ములుఁ; దల్లిదండ్రులు మొదలుగాఁగల
బంధుగులు పొందుగఁ గొన్నాళ్లు కూడియుండి పిదప వీడుచుందురని పెద్దలుత

ద్వయు వక్కాణించిన సుద్దులనాలకింపలేదే. ఇందులకై వగలం బొగలందగదు. కావున మగువయెడంగల తగులంబును దిగవిడిచి; బగబగరఁతెడు దిగులును దిగఁ ద్రావి; తెలివి దివ్వియదెందంబునం గ్రండుకొనంజేసి దోరిన గారాబు టొయ్యా టికి నోరెపుఁగల్గును; నీరును; నూపులును మొదలుగాఁగల పెఱచెయ్యాలొనరిం పు” మనవుడు నారాబొబ్బమొకంబుకొంత నిబ్బరంబు నెమ్మదిఁ బ్రబ్బికొనంజేసి తన వన్నెలాఁడీకిఁబున్నియపు జగంబులబ్బుట కెన్నెన్నియో పెఱజగపుఁ గర్జం బు లొనరించి కొడుకులం గూఁతుం జూపెట్టుకొనుచు నెట్టెట్టా మనుగడ గడపు చుండె నంత కొన్నాళ్ళకు.

ఆ. ఉన్నవాండ్రఁజూచియుడుకార్చుకొనమండఁ, గన్నఁబ్రామికొడుకుఁగవ నెవం డొ, దొంగిలించిజేసురింగెఁ ; దానెచొటికో, కీడుతఱిని మేలుకూడుటరిది. 69

క. వెతకుడుచుఁచుదనకొమరుల, వెతకుటకై కడలకెల్ల వేగరినూఁకకొ బతనమునఁ బంచునెడయుఁడు, వితయయ్యెకొ వారలెంతవెదకినఁ దుదకున్, 70

ఆ. అపుడుగాచసింగమారాటమునుబొంది, తనయానుంగుకొమరులనుదలంచి కనులవేఁడినీరుకాలువతై పాఱఁ, బట్టరానివంతనిట్టుగంచె. 71

సీ. “చిన్నాఱిపొన్నాఱిచిటుతకందువులార! బలుపున్నియంబులపంటలార! కలువలనూడువంగడపుఁగ్రొన్నెలలార! గొనబై నరత నాలకొట్టలార! కలుకులు మెచ్చుచక్కఁదనంపుగనులార! మురిపెంపుముద్దులమూటలార! రాణనొప్పారెడురాచయేనుఁగులార! దొరతేని నాపాలిఱొడవులార! (కడలు పోయితిరె?యక్కటా! నాదుపొందువిడిచి” యనుచుఁ బలుమఱువెతలొందు; నన్ని కలయబరికించుఁ; దలవోర్చు; నలువఁగీత, నెడదనుదలంచిరాపడువెడఁగుపగిది.

గీ. అంతపల్లాయనంబువారరుగుచెంచి, పలుతెఱంగులనూఱడింపఁగఁగలంత కొంతదిగఁ ద్రావిదిటవునుగుదురుపఱిచి, యెట్టులెట్టులొప్పొద్దులునెట్టుచుండి.

గీ. తప్పిపోయినకుట్టులుతనమరలఁ, బొడపడకయున్నఁదనయాఁడుబొట్టియమను దనవిలాఁతినొసంగి యల్లునిగొమాఱై, దనకడనయుంచుకొనుటకుఁదలఁచెటేడు.

వ. ఇట్లు తలంచి తన డెందులు లీఱని కొందలంబున మునింగియున్న కతనంజేసి రాచటికపుఁ బనులపై నేవపాడమి; యవి యెల్లంచనఁ బ్రెగ్గడతలనిడఁబోవనతండంగు లకియ్యకొనక తనయొడయనికి మరల పెండిలిపై నిచ్చయిదవించి వెనుకటియెడ రులకు విడుమరగావింపసెంచి యిట్లనయె.

స్త్రీ. “కడిఁదికొందలములకొ గాటంపుఁజీఁకటుల్ తొలఁగింపఁదేటవెన్నెలనెలంత సెరగులన్తోన-జెచ్చెరఁయన్కలొనరింపబలితంపుగండ్రొడ్డలి నెలంత దోసంపుటసటవంగురుచున్నయదనునఁ జేయిచ్చిప్రోవనెచ్చెలి నెలంత కడలేనిగడితంపుఁగాపురంపువిలాఁతి నొడఁగూచ్చినడుపఁ బ్రెగ్గడనెలంత యెడఁదనంటినయుడుకులవడినడంపఁ, జలువలనొసంగుపన్నీటికొలను నెలఁత.

చ. అలసటనొందిడయ్యు నెడనల్లననంచ తెఱంగుమీఱఁబ జ్జుకరుదెంచి; తావివెత చల్లెడుపెఁట చెఱంగునన్ మెయిన్ జలువలె సంగవీచుచును; జక్కెరపల్కులమించుతీయనా పలుకుల నాడిలోఁగలఁత పాచునదారయఁ బెండ్లమేగదా.

ఆ. కొలల నెల్లమాపుఁ; గొందలంబులఁజోపుఁ, గొలముపెఁపుచేసి గొనబుచూపు నాలిఁబోలినట్టిదాలియే గాకవే, అొందులేదు సుమ్ముచండిమగఁడ!

గీ. ప్రెగడవితమునహితవునువినిచి; కన్న, తల్లికై వడినోరె మెంతయునొసంగి; పనులబానిసవలెఁబాటుపడి; సుగంబు, వెలవెలఁదివోలెఁగూర్చును జేలువమిన్న.

గీ. మగువమగవానియొడలిలోసగమటంచుఁ, బ్రానుడుగులాడుచుండును గానఁజూస లేనివాఁడారయఁగనటమానిసిసుమి, రేవెలుఁగుచంగడపునిండురేవెలుఁగ! ౪౦

గీ. కనుక నామాటకానుగాదనక! సోయ, గంపుగనియగునొక వాలుగంటికేలు పట్టి; మమ్ములసంతోసపెట్టి; నిలువఁ, బెట్టుమీయిల్లు; చెలఁగంగఁజుట్టలెల్ల”

గీ. ఆనుడునమ్మాటలకు నెదనలరితేఁడు, మంజుభాషిణియనియెడుమగువనోర్తుఁ పెండ్లియాడెనుగానియా వెలఁదిమొదటి, పెండ్లమునుబోలుగొనములెవ్వియునులేక.

- నీ. అనయమ్ముఁడెఱగీములనుద్రెమ్మరుచునుండు జంకదొక్కించుకబొంతుటను
బలుకుపల్కునకుబాసలు పెక్కులొనరించునలుకు సెదమదోసములనొనర్ప
మగనిమాటనుదాట మొగ మొటనొందను కల నేనిఁదలఁపదుకనికరంబు
పనివాండ్రఁబురువులపగిదినిబరికించుఁ దనమేలెతఁగోరికొనుచునుండుఁ
దోడిచేడెలతోఁగఁయ్యమాడుచెపుడు, గరువపడుచుండుఁదనమన్నకలిమిసెంచి
యెఁతవారల నేనియునీసడించు, మంచిచెడుగులెఱుంగకమ్మించుబోడి. 83
- గీ. ఆజగాజంతతనయొడయనితలంపు, నెఱిఁగియున్నదిగావున నెట్లులైన
సవతికొమరి తెనల్లఁడొచంద్రవర్మ, కిచ్చిపెండిలిసేయింప నెంచికొనియె. 84
- క. స్థలితపిమ్మటనాతని, నేలికయనిపేరువెట్టియెల్లపుడమిఁదా
నేలుచుహాయిగ; సరినవ, లాలన్మీఱంగ నెదఁదలంచెనసమునన్. 85
- గీ. అక్కతంబునఁదనమది వెక్కసంపు, టలుకగలదయ్యఁడేనియలొలుకఁబైకిఁ
బలుకుచుండెనుదనమాఱుపట్టితోడఁ, గసవుగప్పినబలుబావికరణినపుడు. 86
- క. తనచేరువదొరయిడుతకుఁ, దనయనుఁగుంగొమరి తెనునుదనునొజ్జలతో
డునుజదివించెనువిద్దియ, లనువుగ నాయొడయఁడెల్లఱు సమునొందన్. 87
- క. చదివెడునదనుననొజ్జల, కెదురుకఱపునట్లువారలెల్లచదువులన్
దుదదనుకఁజరువఁదొడఁగిరి, యదిరా! యనిచూపఁతుదలనబ్బురపడఁగన్. 88
- ఆ. చదువఁజరువఁ జెలివిఁబొదలిరాయిత్వరు, విద్యైలండుమంచిబుద్ధులందుఁ
బొడమియెపుడునాటిపోనిసంగాతమన్, దివ్వెకూడమనులనివ్వటిల్లె. 89
- నీ. చదువులుచదివిరా మొదటివేల్పే నియుననయంగుఁదలవంచుకొనకయున్నె
కేబ్బంబుఁగూర్చిరాకలుఁగుపుట్టునునిరాబారియేనియుసిగ్గుపడకయున్నె
పీణియల్మీఱిరావినుచూలిచూలియేన్ గిడిగిళ్లులొనరింపఁగడఁగకున్నె
బవరంబొనర్చిరాబంతి తేరులఁజేని పట్టికేళియుబీతుపుట్టసన్నె
యెల్లవిద్దియలకువీరెయెల్లయనుచు, నందఱునువేయినోళ్ళఁగొండాడుచుండఁ
బురుడులేకఁజెలంగిరాపుడమిఁజేని, యనుఁగుబాటైయుఁబడవాలుగనినపట్టి. 90

- గీ. ఇట్టుకొన్నాళ్లుగడవనయ్యిదటకును, జిఱుతతనమించుకించుకతోఁజిఱిపోయి
యెల్లసుగములకెల్లయెయెగుఁగెదునెల, జవ్వనముమొక్కతెత్తఁగఁజాగెనపుడు.
- సీ. కలువరేపలకునంకలనొత్తుకనుఁగవఁదనిస్సిగ్గొకించుకగనిసియాడ
నలఁతిలేనగవువెన్నెలగుంపులెంతయుమోముకల్వలఁజేనిముసురుకొనఁగ
మురిపమింతయులేనిముసుదలేఁబలుకులఁ జిన్నిపూఁదేనియల్చిందుచుండ
జెలువమన్మిన్నేటియలలోయనంగ నూగారుతోడనెలఱులలమికోనఁగ
వేల్పురాతాలనెఱిసరుల్ విన్నఁబుచ్చ, నడలబెడఁగన సేనుంగునవ్వుచుండ
నాఁడునాఁటికి మేల్జవ్వనంబుమిగుల, కొనలుసాగఁదొడంగెనక్కొమలేకినీ. 92
- ఆ. చెలువురూపుగొనినచెలువున; బంగారు, పలిమయునుఱుదాల్చుపగిది; మెఱుపు
పుడమినిల్చినట్టివడువున; నక్కొమ్మ, జవ్వనమునమిగులజానుమితై. 63
- సీ. మోముసింగారంపుమున్నీటఁబొడమిన తెలిదమ్ములట్లకన్నులుచెలంగఁ
జందురునందున్నకందుమాదిరి మొగంబుననూగుమిసాలుపాలుపుమితై
నలరువిల్దాలుపుకొలుపుకూటపుఁబీటపడువున తొమ్మోతోవెడఁదయయ్యె
నేనుంగుతోండంబునెక్కసక్కెములాడుపోలికఁ శేల్దోయిపాడవునూపె
నెలుఁగుమబ్బులరవలిని గెలువఁజాగె, దిట్టఁదన మెంతయునుమదిఁబట్టువడియెఁ
గూర్చిదళవాయికొంచినకొమరునికిని, దలిరుపాయంబుగలిగెడుతఱినినంత. 94
- చ. వలపులపట్టుకొమ్మ; తెరువర్లకుబెబ్బలి; జాజికొమ్మగుం
దలఁపనికీడు; తుమ్మెదల దండునకుందొలిసోముపంట; రా
చులుకలమూఁకకిమ్మ; పెమచెట్లఁజిగుర్పఁగఁ జేయుసామి; కో
యిలగమికొటపట్టు; చెలువేమన నామనివచ్చెనయ్యెడన్. 95
- సీ. రాచిల్కలకునక్కరంబులనభ్యసంబొదవింపవచ్చిన వెజ్జనంగఁ
గెంపుకన్నులుఁగురాగుంపువాకట్టుల విడిపింపవచ్చిన వెజ్జనంగ
మోడులనంటినమునుసలితన మెల్లఁ బాపవచ్చిననిరాబారియనఁగఁ
బొలయల్కగలయాల్కగలచేరువనుగూర్చి గలుపవచ్చినచెల్మికొడనంగ

జెలఁదివిడిచికలంగెడువేటకొండ్రు, బొప్పిలిడఁజేయు పేనుగుండు చెప్పియనఁగ
నెల్లవారలమమలకు నెలమినొసఁగు, నామని దెలంగెమిగులసొంపావటిలఁగ. 96

ఉ. పండినయావలూశ్చిపరువంపుఁజిగుళ్ళనుదాల్చి చెట్లుక
న్నండునొనర్చఁ ; గానయనుపెవలియామనితొనిరాకకున్
నిండుతమింజెలంగికడు నేర్పుగఁబ్రాఁదొడవున్ విరుచ్చుచున్
మెండుగఁగెంపుతొనగల మేననుదాఁగయి నేసెనోయనన్.

97

సీ. బట్టులై పులుకాసిపిట్టలగ్నింపఁగోయిలకూఁతఁబూరకొమ్మలుగ మొరయ
జిగురుటాకులులాలుజెండాంచాలుగ నెల్లఁడు మ్మెదదిమ్మ వెల్లువలుగ
మొగిలిపూరెకులుముల్కులగనిగాఁగ వలిగాలియులివు బేరులుగవఱలఁ
దనకుదగ్గఱచుట్టమెతనరునలరు. విలువొరనుగూడీసంపెగవిరుల తేరి
నెక్కి తెరువర్ల నేఁచఁగ నెదఁదలంచి, దాడివేంచేసెనామనితొఁడుహాళి.

98

గీ. అడవికన్నెకు నామనియొడయనికిని, బెండిలియొనర్పనదననువెలఁదిమిన్న
యిడినముత్తైంపుఁబ్రొలననడరెఁగాన, నెల్లెడలమల్లె మొగ్గులుపెల్లుగాను.

99

సీ. చిలుకలపలుకులెతోలినుడువులుగాఁగఁబలు మొగడలునేసఁబ్రాలుగాఁగఁ
చేఁటులరొదపెండ్లిపాటలగమిగాఁగనజొంపములుదోరణములుగాఁగఁ
గలికికప్పరపుఁదిప్పలులిన్నియలుగాఁగఁ బుష్పాదుల్ గందంపుఁబొడులుగాఁగఁ
దలఁబ్రొలుమల్లెపువ్వులకూటువలుగాఁగఁ దీఁగెఱ్ఱఁబొదలుపందిరులుగాఁగఁ
మిపులపూచినమోదుగుపువునివాళి, పల్లెరముగాఁగ ; వలికరువలినిగదలు
చెట్లమ్రోతలుబేరులైచెలఁగఁ ; గాన, చేడెనామనిదొర పెండ్లియాడెనపుడు.

గీ. మున్నెపోయినవలపులుపొడ మెమఱలఁ జెట్టులకుఁ ; గెంపుకన్గపిట్టలకును
జెడియఁజిననాటికాకులచెలిమియపుడె, జగమునకుఁబర్వెనొకవింతజవ్వనంబు.

క. అడవియనుపడతియలరను, కొడుకునుగనెనన్నమాటగుప్పనవినియ
ప్పజెల్లిలనిడఁదొడఁగెను, గడుసంతసముననుగ్రడ్డుకానుపుల్లెన్.

100

- సీ. గుఱ్ఱమౌవులమీఁదఁగూర్చుండిచిలుకలు విరివిల్తుపొత్తంబువిప్పిచదువఁ
గడిమిచెట్టులఁగెంపుకంటులింపుగఁబాడి వలతేనినిదురమేల్కొలుపుచుండ
జాజిపూఁబాదలలోజమిలిముక్కలులు తియ్యవిల్కానిపద్దెములుచదువ
సంపెంగఁకొంబూవుచప్పరంబులఁదెలి పులుఁగులుమరుపాట చెలఁగిపాడఁ
జలువల నెసంగువలికరువలినిసుంగు, చెఱుగువిలుదొరరాకమచ్చికనునొడువ
వేడుకలకెల్ల నెల్లయైవెలయుచుండఁ, బూవుతోఁటలుగడితంపుఁబాలుపుమీఱి.
- సీ. జముకడపడఁతుకకొమరుఁడైకొనయ న్నిరిపెంపఁబాదరిండ్లఁబెరిఁగిపెరిఁగి
తేఁటిబోటులజోలపాటలఁగడుఁజొక్కి తీఁగెయుయ్యాలలఁదూఁగితూఁగి
తమ్మివూఁజెఱువుల కమ్మబూఁజేనియ లానుచుజలకంబులాడియాడి
కడునెమ్మదినినడకలయందుఁదలకూర్చి పుష్పాడితిప్పలఁబొరలిపొరలి
చిన్ననాఁటనెమిక్కిలిచేవగలిగి, తెరువరులఁబట్టిపీడించుతెఱఁగఁజీంగి
సాదనయొనర్చుచామనిసామియాన. మరునిచెలియై మెలంగుఁచె మ్మెరనిసుంగు. 104
- వ. ఇట్లెల్లఱయుల్లంబుల కింతంతనరాని సంతసం బొదవించుననకొరు చాఁగుచున్న
యదనున.
- సీ. తొలకరికల్కుపుల్లుల నెన్నడలదిద్దు మెట్టదమ్ములజిల్లుమట్టెలలర
నీలికల్వలడాలుడీలుసేయఁగఁజాలు కనుఁగవనఱసిగ్గుగడలుకొనఁగఁ
జిందంబునొగినవృన్దందంబుగలకుత్తి కనుముత్తియపుఁబేర్లుకొలుచుండఁ
దలిరుటాకులఁబోలుకలికికైదమ్ముల విలువతొల్లలయుంగ్రములుచెలంగ
నసదుకొనునకొడ్డాణమందమొసఁగఁ, జెవులకునుగమ్మలొకపింత చెలువుగూర్చు
బుడమియొడయని గారాబుబుడుతవచ్చెఁ, బూవుఁదోఁటహొరంగును బొడగనంగ.
- ఆ. ఇట్టులొక్కరితెయు సేతెంచియాఁయింతి, మిన్నయొక్కపొన్నగున్నపొంత
వెన్నెలదొభతాలతిన్నెపెఁగూర్చుండి, కొంతయలఁతఁదీర్చుకొనుచునెనుట. 105
- సీ. విరితేనియలతీపువేడ్కకొండ్రుఁజూపు బలితంపుఁజేఁటిబోటులహొరంగుఁ
బండ్రుగుఱ్ఱులుడుల్చివగకొండ్రునొగిఁబిల్చి నవిచూపురాచిల్కసకులపాలుపుఁ

జిగురులఁదమకిచ్చుచెలిమికొండ్రుమెచ్చు చెలువంపుటాఁడుకోయిలలసాగసుఁ
దమ్మితూఁడులూసంగునెమ్మెకొండ్రబెడంగుతలఁచురాయంచతోయ్యలులహాసు
గాంచి; తమిమించి; యెలమినగ్గించి. “యర రె! జెలుకువిలుకొండ! నీపనుల్చిట్టకములు
రెంటినొక్కటిచేసెడుదంటతనము, నీకకలద” నికొండాడెనెలఁతమిన్న. 108

గీ. ఇట్లుకొండాడి “కోరినయెమ్మెకొండ్రఁ, గలసిదొరలేనిసుగములఁ గాంచుటకును
బులుఁగులేమేమిచేసెనొపున్నియములు, బత్తివెలయంగఁదొల్లింటిబాములందు. 109

గీ. అట్టికలిమికి నేనోఁచునెతినకట, తండ్రినెనరేది నామాటుతల్లిపలుకు
వీనులనుజొన్నినన్నొక్కవెడఁగునకును, బలిమిమైఁగట్టిపెట్టఁగఁదలఁచెమదిని.

సీ తలిదండ్రులూడుపల్కులకియ్యకొంటినా దొరబిడ్డపైఁజెల్మితొఱఁగవలయు
మదిలోనికోర్కి తెల్పునునయ్యకంటినా మేరమీతినసిగ్గునోరునొక్కు
ననుఁగునెచ్చెలులకువినుపింతునంటినా వెలిసుబ్బునోయన్నవెగడుమెండు
ఎడఁదగ్గవలవంతనడఁగింతునంటినా వలతేఁడెనాగుట్టుబయటఁబెట్టుఁ
బిన్ననాఁటనుండివిజయసారునిమీఁద, జెలిమివలపుతీఁగతలఁపుమడిని
బొదలఁజేసియిపుడుపురువుగొట్టెడుతటి, కాంచిపైచుపెట్లు! కాచుపెట్లు!” 111

అ. అనుచుఁదనదుడెందముననగ్గలపుఁగొంద, లంబునొందితనతలంపునెట్టు
లై నఁదీర్చుకొనుటకంకిలిలేకుండు, ననువునరయుచున్నయదనునందు. 112

సీ. తన తేజుచేజగంబునకుబంగరు వన్నెగలిగించుమినుమానికంబువోలే
నిద్దంపుఁబండువెన్నెలలచేఁదనియించు దొరలేనినిండుచందురుఁడువోలేఁ
గ్రమ్మినపొగనొక్కకడఁద్రోచివెలుఁగొందుసతనాలుకలవేల్పుసామివోలే
వలపుగుంపుల నాల్గువలఁకులవెదచల్లు గొనబై నక్రొమ్మావిగున్నవోలేఁ
జెలుకుసాలకుఁజవులనుగఱపఁజాలు, కులుకుపలుకులశలరురాచిలుకవోలేఁ
జెలువుమీఁటెడుదళవాయిచిన్నబిడ్డఁ, డల్లనల్లనఁబూఁదోటకరుగుదెంచె. 113

క. అరుదెంచిచలువపూఁజ, ప్పరములనడయాడి; బాఁకపందిరులకడన్
దిరిగి నెలతొలుదాసిన, యరఁగలుపరికించి; యరుసమందుచునెడుటన్. 114

నీ. పెనుమానికములుదాసినహొన్న బొమలకు వెలలేనితనరూపువేల్పుగాఁగఁ
బులుకొసిపులుఁగుగుంపులకెల్లఁదనపల్కు మంతుకెక్కినమేలుబంతిగాఁగఁ
జడిజాలిపిట్ట నెన్నడలకుఁదననడయొటపు నేర్పడిమేటియొజ్జగాఁగఁ
గందంపుమలమీఁదికమ్మతెమ్మెరలకుఁ దనయూర్పుచిలుగాలితల్లిగాఁగఁ
మిసిమిఁదులకించుతొలుకరిమెలుపనంగఁ, జికిలిచేసినవల తేనిచిలుకనంగఁ
దిరుగుచుండెడుపగడంపుదీఁగెయనఁగఁ, బూవువోటనువెలయునప్పొలతిగనియె.

క. కనియల్లనఁజెంగటికిం, జనికన్నంగవనుమిగుల జాల్యాటెడు నీ
టినిజెఱఁగునఁదుడుచుచుని, ట్లనియెన్ డెందంపుఁదమ్మినంటినకూర్మిన్. 116

నీ. “తలగామురాయందు తారసించిననాఁటి నెలపోల్కి నెమ్మొము పాలుపుతలుగఁ
బూఁదేనెనిండినపొందమ్ములోయనఁ గనుఁగవనీళుఁగడలుకొనఁగఁ
నల్లనల్లనవ్రాలునల్లమబోయనఁ జిన్నివేనలివీడిజీరుకాడఁ
దనిగాలిఁగడలుచక్కనిపూవుఁదీవియ వడువుననెడమేనవడఁకుగదుర
నొడలనుపదాటువన్నెపసిండికరఁగి, కాలువలుగట్టెనోయనగడిరమయిన
చెమ్మటలుగ్రమ్మ; నీవిట్టులుమ్మలింపఁ, గతమదేమొకొ తెలుపుమాకలికిమిన్న.

చ. చెలువరొ! యొక్కరాచబలు సింగవుగాదిలిపట్టివీవు; నీ
పలుకులకీటతాటలుగఁబల్కెడువారుహుళిక్కి; కన్నుస
న్నలనుమెలంగుచుండుదురునమ్మిచెలుల్; కతమేమివంతకున్!
గలతెఱఁగెల్లనాకిపుడు క్రన్ననఁదెల్పవె; యేనులాఁతి నే. 118

చ. చెలియరొ! తల్లిదండ్రులకుఁ జెప్పనికందువలయిననాదుపొం
తలకరుచెంచి; తమ్ములపుఁ తావిగుబుల్కొనదండనిచ్చి; వీ
నులనిడుచుందువర్మిలి; ననుంగుఁజెలీ! యిపుడేమిదోసమున్
జలిపితిఁదెల్పకుండుటకుఁ; జానరొ! నన్నెడనేయఁబాడియే” 119

చ. అనవుడురాచకూఁతురెదయందలికొందలమాఁగియిట్లనున్
“వినుమొకగొప్పముప్పొదవె; వేసటకోరిచిపిన్ననాఁటిచె

ల్కినిమది నెంచి నీవుతగు మేలొకఁడివృద్ధానర్చితేనిద

ప్పనుజెలికొఁడ! నాఁజిగురుబోణికినద్దొరబిడ్డఁడిట్లనున్.

120

చ. అడిగినబొందిఁగల్గునుసుశైలనుగొంకకచేనిడంగ; నీ

యుడిగముబంటుచందమున నోరిమిమైననయంబుసల్పు; ది

ట్టఁడనయియేనునిల్వఁగ నెడందనుగొందలమంద నేల? నో

పడఁతిగొ; గారునెక్కిచిటు పంచలఁదూతెడుదానిచాడ్పనన్.

121

చ. తడయక తెల్పు; చేయదగు దానినిజేసెదఁ; గాటుచిచ్చునన్

బడుమనికోరినంబడెదఁ; బట్టెనసింగపుగున్న నేనియున్;

గడలినిమాఁకుమన్ననిచె గ్రక్కునదూఁకెదఁ; బాపతేనిబ

ల్పడగలనున్నమానికము లంగొని తెమ్మనఁబోయి తెచ్చెదన్”

122

క. అనవుడురాకన్నియమది, వనటందిగఁద్రావిలోనవజుతెడివలపున్

గనుఁగవవెలిబుచ్చుచుని, ట్లనియెన్ దళవాయిబిడ్డకారడమొదవన్.

123

క. “కలఁదొకయల్లుఁడునామా, ర్తలికొతఁడుమొఱఁగు; తులువతనపుఁబనులకుం

బలియుఁడు; కల్లలకిలు; దొం, గలకొజ్జలు; జూదగాఁడు; కట్టిండిసుమీ.

124

క. పొట్టతెగఁగోసిచూచినఁ; గట్టా! యక్కరమునున్న; గడితపుదివ్వెన్

బెట్టివెదికించి ననుబాడ, కట్టదుకుంతైనఁచెలివిగాదిలిసకుఁడా!

125

సీ. ఇనుపగజ్జెలతల్లియెలమిఁజిందులుద్రొక్కువెడఁదయానెమ్మామునడుమనెపుడు

అగ్గిగుండంబుల నెగ్గులాడెడుకన్నుఁగవచంద్రనిష్పకల్ గ్రక్కుచుండుఁ

బెనుతాడిచందానఁజరిగిననెమ్మేను పూచినబూరుగుపోల్కిఁచనరుఁ

జిట్టివెండ్రుకలొప్పసిరమునుబాడగన్న బూతాలతేఁడనుబుద్ధిపోడముఁ

బాయమారయనలువదిపైనిరెండు, కాల్చిపరికించిననులేదుకనికరంబు

కోడిగంబాడుగొనములఁగొండమన్ని, నడవిమెగమైనమంచిదాచెడుగుకన్న.

ఆ. పేరుచంద్రవర్మ; పెద్దలుచీమకై, వడిగడించినట్టిపైకమెల్ల

జెలవెలందుకలకువెచ్చించిజోగియై, కూడులేకయిపుడుకుందుచుండె.

127

చ. మడుగునుబోలువంగసము మైలయొనర్చి; కొలంబువారిలోఁ
గడుతలవంపులంబడి; చొకాటపుఁగీరితివీటిపుచ్చి; యె
ద్దడివెతఁగన్నవారలను దప్పక వేడుచుఁ; బ్రాద్దులెట్టులో
కడపుచునున్నవాఁడతఁడు గాటపునెవ్వగ నానగండయై.

128

ఆ. వానిఁదెచ్చియొక్కమానిసిఁగావించి, వేర్మినన్నొసంగి పెండ్లిచేసి
యాతనివేరఁబుడమినంతయుఁదా నేల, దలఁచెనవతితల్లితండ్రిపిదప.

129

వ. ఇట్లు తలఁచి నిన్న నాచెన్నఁటింబిలిపించి.యెన్నెన్నియో రాచిన్నెలుతిన్నపఱచి
నాకన్నతండ్రియగుమన్ను తేడుతనపోగునందగులుకొనినవాడగుటంజేసి యాతని
చెంతకుంగొంపోయి యాకట్టిడింగటైదుట నిలుచునట్టుకట్టానరించి జగజెట్టియని
యు; బెట్టిదపుజివ్వల నెట్టిడులనైన బాట్టకొవ్వుమట్టుపెట్టి చాపకట్టుగాబడగొ
ట్టజాలినదిట్టయనియు; బుట్టని బాట్టియలకు బేళ్లువెట్టి; చీకునకుజేగపుట్టించి; గో
రంతలు కొండంతలుచేసి; మాటల తేటలఁబండిళ్లువెట్టి; నోరలుగ నేమేమియో
నూచి చెవికెగఁబోసి యాముదుసలి బడుగుమీఁద మిక్కుటపుటకట్టికము నె
క్కినంజేసెనంత.

130

సీ. గట్టుమన్నికిసీసకంబుపెట్టినయటు గుడిసెకుమేల్కట్టుగూర్చినటు
బొండుమల్లెసరంబుబోడికినిడినట్లు కాకిముక్కునకెంపుగట్టినట్లు
మసిగుడ్డలోపలమానికంబిడినట్లు సలుగుమేననుగందమలఁదినట్లు
వెండిపల్లముఁదెచ్చివేఁపిపైనిడినట్లు ముడుకచీరనుజరీయచికినట్లు
పిల్లిసిరమునబలుదివ్వెపెట్టినట్లు, తండ్రినామాటుతల్లిబోదనలనమ్మి
పరువుమాలినయాచంద్రవర్మకిపుడు, కట్టిపెట్టఁదలంచెసంగాతకాఁడ!

131

గీ. ఆలివలఁజిక్కియున్న నాయనుఁగుఁదండ్రి, కిదితగదటంచునుడువువారెవరు! నేనె
నుడువదొరఁకొన్నచోఁదనపడఁతిపలుకె, పాటినేయునుగానినామాటవినఁడు.

ఉ. కావుననట్టిబెట్టిదపుఁగాతీయపుట్టకమున్న నాచుమేల్
తోవనునీకుఁచెల్పఁదగు తోయ్యలులెవ్వరులేమిఁజేసి నే

నేనిపింపఁగావలసె ; నిక్కముడాఁపఁగ నేల ? నీపయిన్

నావల పెల్లఁజిక్కె ; నిక నన్నుఁదమిందరిఁజేర్చిపోవవే.

133

నీ. చెలిమిఁకాడవునీవ ; చెలిమిక త్తియవీవ ; వెలలేనినాపాలివేల్పవీవ ;

యారాటములఁదీర్చునట్టిసామివీనీవ ; దొరలేనియనుఁగుబందుగుఁడవీవ ;

యెలమిక న్నల్వలకిచ్చుకొన్నెలవీవ ; తలఁపుఁదమ్మికివేఁడివెలుఁగునీవ ;

పెనుకోర్కెలనొసంగుపెట్టుఁజెట్టవునీవ ; బలుపున్నియంబులసామివీవ ;

యెల్లజగములునీవ ; నాయుల్లూప, వెలియుసులునీవ యెదఁగల్గువేడ్కనీవ

పలుపలుమలేల ? నమ్మునాబ్రతుకునీవ, మదిముసుఁగువెట్ట నేల ? నామరుఁడవీవ.

క. నినుఁగానియట్టులుండిన, ననురమ్మనిచేరఁదిగిచి నాకడగండ్ల

ల్లనుబాపువారలెవ్వరొ, వినిపింపవెనాదుపాలి విరివింటిదొరా!

135

చ. దురముననిల్చిమాతురనుగ్రుంచి ; యొడల్ దిగ నాడినీగులం

డ్రరహిని నాదుతండ్రికినిడెన్నెయి ; నీవునునన్ను నేఁచున

వ్వరివిలుకానిఁదోలి ; మెయివేయొసఁగంగదె ; యట్టుకానిచో

వెరవికలేదునూ ; మరుని వేఁడిమివాపికోసంగ నెచ్చెనీ!

136

ఉ. చిన్నటనాఁటనుండిమనచేసిన నేస్తపుబల్మినిట్లుసి

గ్గన్నదిమాని ; లెంపుమెయి నాడినమాటమఱొక్కమాడ్కిగా

నెన్నఁగబోఁకుమియెడఁద ; నీయెలపాయమెల్లనీకు నే

జన్నియపట్టితిన్మరుఁడె సాకిరిమాటలువేయు నేటికిన్

137

ఉ. ఇందులకీవొడంబడక యిట్టటులాడితివేనిదేఁకువన్

బొందియనిప్పుడేకటిక పూవిలుదాలుపుపాలుచేసి ; నీ

పొందునుబొందుదారినిక ముందటిబాముల నెనఁగాంచి ; నా

డెందములోనికొందలముడిందనినుండమిఁగేలువట్టెదన్

138

ఆ. అనుడువిజయసారఁడబ్బరమందుచు, బొలఁతితెగువమదినిబొగడి ; యామె

వలపుతీఁగగట్టిపరికింపఁదలపోసి, యిట్టులనియెఁగూర్చియుట్టిపడఁగ

139

ఉ. “వింటిమిఁ నేడనీవలన వింతలుక్రొత్తలు; చాలుఁజాలువా
ల్లంటిరా! రిత్తనెంజిలిఁగలంగుటపాడియె తెల్విమాలినీ
పంటివలంతి; యింటఁగల వానినివీసరపుచ్చి మేటిరా
దంటలుపల్వరుండఁగను దండనుజేతుఁ రపేదనొక్కనిన్?

140

ఉ. సింగపుఁగన్నియంగొనఁగ సింగపురాయనికొప్పుఁగాకరే
నుంగునకెట్టులొప్పేడుననుంగుఁడెలీ! మదిబీటువాటుటన్
వెంగలివొచుఁదోఁచినది వేమటునాడుచునుంటివంతలో
నంగడముట్టు నేతలఁపు నంగలకోరికలెల్లఁ? దొయ్యలీ!

141

సీ. అలరుక్రొంబూవుతావులఁజల్లుచెవ్వానియసముముజ్జగములనలమికొనియె
మలవిల్తుకంటిమంటలనవ్వుచెవ్వానిదినుసుమీతిన తేజుదెసలఁగ్రమ్మె
గలనమాతుఁరకుత్తికలఁద్రెంచుచెవ్వానివాలుమేల్దాలునఁగ్రాలుచుండఁ
గనువిప్పుదొరఁగోడిగంబాడుచెవ్వానియొడమినిర్వేదలనోముచుండఁ
నట్టి నెఱరాచజాబిలికనుఁగుఁబట్టి, వకటకట! పోలుపొంచెఱుంగకకరంబు
పేదతనమునవెతలొందువెడఁగునన్నుఁ, గేలుపట్టినసేకమిమేలుగలుగు?

142

సీ. నీయయ్యకొలువులోనెలఁతలతలమానికమ్మరమ్మనుపెంపువమ్మవోవ
నిలువేల్పుగానిన్నునెంచికొల్పుచునున్న చెలిమిబోటులమోముచిన్నవోవ
నెల్లవారలునిన్ను నేలికకటచేతి నిమ్మపండనుమాటనీటఁగలయఁ
గసఁజెఱుంగనిసీడుకడిదివంగసమను మడుఁగుపుట్టమునకుమైలసోక
బందుగులలోనదలవంపుగ్రందుకొనఁగఁ, బదుగురునుగాంచినవ్విసప్పటలుగొట్ట
నూడులందఱుప్రేలెత్తిమాపనకట!, పేదననుఁజెండ్లియాడినలేదుమేలు.

143

ఆ. చమురులేనిదివియచందానజక్కఁగా, నీకునాకుఁజెలిమినివ్వటిలదు
నీటఁగంచరములు నేలఁగలంబులు, నడుచుటరిదిగాఁజపడితిమిన్న.

144

చ. ఎనమటిలేని నెయ్యమున కెద్దడితాఁబగవానికైచడిన్
పనటలఁచెట్టి; నిల్కడనుబాపి; చిరాయనుదెంచి; నెమ్మదిన్

దనగెడుతేనువందటిమి; తాలిమిఁదూలిచి; దానితావునన్

గినుకనునిల్పు; బిమ్మటను గీడులు పెక్కొదవు న్వలందినో!

145

చ. వగలకుఁకాపురంబు; పగవారలఁదాగెలిపింపఁదోడు; బం

దుగులకుఁగిస్క; నేస్తులకుఁ దోడ్పడలేనికడిందివంత; యా

ల్మగలకుఁగల్లు పెన్మరులు మాపెడుబెబ్బలి; తెల్విదివ్వెపె

ద్దగనొనరించుతెమ్మెరగ దానిలుపేదటికంబుపెదలీ!

146

నీ. కలమాటనుడివినఁగల్గగానెంతురుచెలికాండ్రుపిలిచినఁబలుకకుండు

తనవారిలోపలఁదలవంపుతలకూడు నిల్లాలుమాటుమోమిడునుగినుకఁ

గడగండ్లువిడువక కాపురంబొనరించు మేలుగొనంబులేమెఱయకుండు

నొరులుచేసినతప్పులొక్కటతలఁబడుఁ జెడుగొనంబులువచ్చిచేరునెడద

నాఁకటికినడ్డుపడువారు; చీకటికిని, దోడుపడువారలేవంకదొరకకుండు

సొప్పవారలకడకేగఁగొంకువొడము, లేమికెనయగువెతమటిలేదుపుడమి.

147

క. తలిదండ్రులప్రేముడికిన్, వెలియైనాబోఁటికటికిపేదనుదమీఁబెం

డిలియాడియక్కటక్కట;; పొలఁతీ! నీవేమిమేలుపొంచెదొచెపుమా.

148

నీ. ముందుగాలేవడినివెతలొందిపిదప, సిరులవలననుసుగములఁజెందవచ్చుఁ

గానిముందుగఁగలుములఁగాంచిపిదపఁ, బేదటిక మొందుతెంతయువెక్కసంబు.

నీ. కాననీవెట్టితలఁపులుకట్టిపెట్టి, బలిమిఁగలుములఁజెలఁగురానెలకొమారు

నొక్కరునినీకునచ్చినచక్కనిదొర, వెలఁదిరో! కేలుపట్టుమావేడ్కుననుడు.

నీ. వేదినలేనివెల్వెలవాటునెఁనూడ్కి నునుమోముననువిన్నదనముదనరఁ

దమ్ములఁగ్రొంచేనెత్రావివెల్వడుతేంట్ల కరణిఁగాటుకనీరుకనులజూఱ

వలపుగుబ్బలిఁగొదివడగాలివడువున ముకుఁగ్రోళ్ళనిట్టూరుపులుచెలంగ

వెన్నెలతెనిపైకొన్నచీకటులన మోముననెటిసురుల్ముసరుకొనఁగఁ

జెమ్మెరవడంకువిరజాజితఁగెపోల్కి; గదలికలుబంగరపుమేనఁగడలుకొనఁగఁ

బులుకుపులుకునదళవాయిబుడుతఁగాంచి, యీనెలుంగుననక్కిమ్మయిట్టులనియె.

క. “కొలకరిమొలుపుండీవల, వలెగలుములునిముసముననవచ్చుంబోవుం
జెలికాండ! వానిదిరమని, తలచుటకన్ననువెడంగుదనమున్నదియే. 152

గీ. తులువకేన్మంచియదనునగలుగుసిరులు, కానితఱిమంచివారికేగలుగుండుం
గలిమికుప్పొగి; లేమికిగలతనొందఁ, దగదటందుతుచదుపరుల్ జగమగండ!

చ. కొలలమంద్రోవజూపుఁ; జెడుకోరికలన్నదిజొన్న; నిచ్చలి
చ్చలుగరువంబురేపుఁ; గొనసాగఁగనీయకబత్తిమాపుఁ; బె
ద్దలయెడనమ్మకంబుగడుచవుగజోపు; నెడంచబున్నెపు
న్వలనికిబాపుఁ; గల్మిచెలివాడిమగంటిమిజూపినెయ్యుడా! 254

చ. కనుగవకింపుగానిదురగల్గఁగనీయదు; పెంచునాసలన్;
గనుపడనీమపెద్దలను; గల్గలకిల్లానరించునెమ్మదిం;
బొనరుచులేనిగడ్డితనమున్ జెవుడున్నెయిదారికక్కటా!
వినుసిరిచానకర్జములువింతలుగావెయసుండునెయ్యుడా! 155

ఉత్సాహ. తెలివిమాలినట్టివానిచెల్విగల్లువానిగాఁ
గొలములేనివానిమంచికొలముగల్లునానిగా
బలిమిలేనివానిగొప్పబల్మిగల్లువానిగాఁ
గలిమిచేడెసల్పుచుండుఁగావెచిట్టకంబుగాన్. 156

చ. వేలచీగురాకుబోడివలెవెక్కసపుంబలుబూటకంబులన్
జలిపికడిందికొందలపుసంద్రమునంబడవైచిపోవునీ
కలిమివెలందుకన్నతముగానెఱనమ్మెడువానికన్నవెం
గలియొకఁడుండునా! పుడమిగట్టిగనారసిమాడుమామదిన్. 157

ఆ. సిరులుహెచ్చెనేనిజిక్కులుహెచ్చును, సిరులుహెచ్చుకన్నజిక్కులున్న
సిరులుగలిగియుంటెనేమంబా! లేకుంటె, నేమహా! తలంపుచెలిమికాండ! 158

క. అనిపలికి “సంగడిడా, విను” మనిమఱియట్టులనియె “బేదఱికమునం
దునుమానుసులకునరసినఁ, గనుపట్టుంగొన్నికొన్నిగడితెపునుకముల్. 159

- సీ. బలితంపులోనిదాయల పెంపునడగించుఁ గడుపున్నియపుదారిగానిపించు
 దయ్యంబుననయంబుఁదలఁగట్టానరించు నెనలేనికనికరంబెడఁదనించు
 దురుసుపల్కులు నాల్గుతుదఁజేర్చనదలించు నోర్మిఁగల్గెడుమేళ్యనుగ్గడించు
 గరువంపుబలుఱుచిఁగడలకుమఱలించుఁ జెలిసినవారిపొఁతలకుఁబంచు
 విందులందుమిగుల పేరిమివెలయించుఁ, దలఁపునకునుజాలఁదనివిఁబెంచు
 నేవగింపఁదగు నెలేవడిమనకిన్ని, సుగములొసఁగుచుండజగమగండ! 160
- ఆ. మగలవెంట నేనిమగువలూడిగములఁ, జలిపిమిగులసంతసంబుఁగూర్చి
 గరితతనమునెల్లఁగాన్పించినెగడుట, పేదతనమునందుఁగాచెసకుండ! 161
- సీ. పరఁటిపుట్టుగునిరఁబారిక్రొల్లంటిక్రొత్తడితనంబడరెనెద్దడినకాచె
 బొంకెఱుంగనితేనిముద్దుటిల్లాలిక్రొత్తడితనంబడరెనెద్దడినకాచె
 వరుసతేరులతేనిపట్టివొల్లంటిక్రొత్తడితనంబడరెనెద్దడినకాచె
 నలుఁడనురారాచతలకట్టువెలఁదిక్రొత్తడితనంబడరెనెద్దడినకాచె
 పొందుఁడనెడుతేనిపట్లనెలంతక్రొత్తడితనంబుపేదతనమునంద
 కాచెయడరెనట్లుకావునలేవడిఁ, జెలిమిచెడునటంచుఁదలఁపవలదు. 162
- క. బలువిడినెద్దడియనులె, క్కలికాఁజొకతఱినిజెలిమికలిమినిదాడొం
 గిలి నేనిమరుఁడుమనకు, నెలుపొసఁగంగలఁడువాని గీటడఁచివెసన్. 163
- ఆ. చిన్న నాఁటనుండేక స్నారనీగొనం, బులనుగాంచివలచిమున్నెనాదు
 మదియొసంగియుంటి; మఱియిప్పుడీయొడల్, గూడనొసఁగుదానఁగొనవెయనుఁగ.
- గీ. మరులనువరాలగనిమనమరులయంద, పాదుకొనియుండఁబేదలమాదుమెట్లు?
 నీవుకాపురమనియెడి నేల నేలు, నొడయఁడవుకమ్మరాణి నెయుందు నేను. 165
- సీ. నిక్కంబుదప్పని నేలతొడవునీచయతనియాలగుచంద్రమతిని నేన
 పదితేర్లయెకిచొని మొదటికందు వదీవచాలుపేరింటిసోయాల నేన
 మిన్నేఱుతలఁదాల్చుమేటిదేవరవీవగట్టులదొరముద్దుపట్టి నేన
 విరివింటిదొరఁగన్నవేల్పుసామివినీవ పాలేటిగారాబుబట్టి నేన.

చిలుకత తడినెక్కెడు జియ్యవీవ, యతనికింగడుఁగూర్చెడురతిని నేన
యనితలంచుచు నెమ్మదిఁదనివిపొంది, కాపురముచేసికొందమక్కఱుదీఱు. 166

చ. తనచెలిమాటతండ్రిజవదాటకయుండుట; మాటుతల్లిన
న్ననయముఁజండవర్మయను నాతనికీయఁదలంచుచుంటయున్;
గనిననెలంతవోపుటయుఁ; గాంచియెదందిగులోర్చికొంటిని
న్గనుగొని; దయ్యమన్నిటికిఁగన్నఱిచెన్నినునంచుఁబొంగితిన్. 167

గీ. అట్టియఱలేని నావలనడవిపాలు, సేయకేలుము; తమినీదుచెట్టపట్టి
నేనుపడరానియిడుమలేనీకుఁగాను, బొందుదాననుసంతోసముగనుసకుఁడ! 168

ఆ. అనుడువిజయసారుఁడాయితీకిట్లనుఁ, “జిచ్చులేక ముందుమచ్చరీఁడు
నీదుతండ్రివినిశ్చనెనరేదియప్పడ; వెడలనడఁచునన్నువీటిమండి. 169

గీ. పాలఁతిరో! నిన్నునొకరాచబొబ్బమెకపు, గున్నగీయంగఁదలఁచుచునున్నతండ్రి
చెవులకొకకూటిజేదనుజెట్టపట్టి, నట్టిమాటలుసూదులై యడరకున్నె. 170

గీ. అగ్గికిని గాలిబాసటయైసయట్లు, తండ్రికినుకనువీమాటుతల్లిరేఁప
నొడలు తెలియకయతఁడెట్టిచెడుగొనర్ప, దెగువపేయఁడు? తెల్పుమా తెఱవమిన్న.

గీ. చెలియ! యెత్తువారిచేతిబిడ్డండునీ, కన్నతండ్రి; యతనికతలనీకు
నాభువంతలటవె; నాతిరో! యిదివిన్న, మండిపడుచుమనలఁజెండకున్నె. 172

గీ. కుడిచికూర్చుండఁజాలక గొడవయొకటి, మీఁదనిడుకొనుటంతయు మేలుగాదు
కాననీజతనములింకకట్టిపెట్టి, మంచి తెరువునుబట్టుమామగువ!” యనుడు. 173

సీ. కలికికొప్పుననొప్పుకన్నె గేదఁగులతో విరజాజిహ్వాఁదావివియ్యమంద
నెమ్మోముపెనిడ్డనెలవంకబొట్టుతో జింకపొక్కిలిచాలఁజెలిమిసలుపఁ
బరువంపుజలువకప్పురముతోఁదములంపు వలపులుగోడిగంబులనొనర్చు.
నటుతనుదాల్చినయాణిముత్తెములతో మానికంపుసరాలుమాటుమలయఁ
బలుమెటుంగులుచిటునవ్వుగలపిప్పాలయ, ముక్కుముంగరకెమ్మోవిముద్దులాడ
విజయసారునకిట్లను వెలఁదిమిన్న, పలుకుపలుకునఁదేనియల్లాలుకుచుండ. 174

- చ. “అలుకను నాదుతండ్రినిను నక్కటికంబుతోరంగిపొమ్మనన్
జెలుపుడ! వెంటవచ్చెదను; జెంచెద నేనునుబాలిక తెనె
యలజడులై ననుకొనుగము లై ననుహళినినిన్నుఁగూడి; నీ
కలమినిగూర్చుచుండెదను నిక్కటలొక్కటచుట్టుముట్టినన్. 175
- చ. ఒడలనువంచిపాటుపడి యోరిని మెఁబగలెల్ల; మాపులన్
బడలిక తీఱుమున్కలిడి పమ్మిన వేడుకనున్నమట్టుకే
కుడుచుచు; నెట్టిచిహ్నులకుఁ గొంకక సైచుచు; నాకుటిండ్లసాం
పడరఁగనుందమాల్యగలహళియి దేయని మెచ్చనందఱున్. 176
- ఉ. కూరిమినీ వెలందియడుగుల్ దమి నెత్తుచు; నీదు నెమ్మదిం
జేరినవంతలందొలఁచి; సేగులు నాబలుముండ్లనన్నిటిన్
నేరుపుమీఱఁజెండఁగ నె నిక్కపుఁగా పురపున్నగంబుల
య్యారె! యివేయటంచుమది నారడమందఁగవచ్చున త్తఱిన్. 177
- చ. మనకిలువేలుపొచిలుక మావువజీరుని మెట్టదమ్ములే
యనయమునమ్మికొపురము హళినొనర్చుచు; గల్మి పెంపునం
గనులనుగా నకుండుపలుగాకుల సుద్దుల నెంచినవ్వుచున్;
దనివినిబొందిప్రొద్దులను దాలిమిఁబుత్తమనుంగు నెచ్చెలీ! 178
- అ. ఇడుమలనినగరువపడుచు నేలనుగల్లు, చెడుగు వేడుకలనువిడిచికలిమి
చెలువవలనఁగలుగునీలుగులఁదలపోసి, కొనుచుఁబ్రొద్దుపుచ్చుకొందమఁనుగ! 179
- క. మరుల నెడుదివియఁజెలిమిచ, మురునను నెక్కినగఁజేసి మొగ్గలమగుపె
స్సెరగులనునిరులనన్నిటిఁ, దొరఁగింపఁగవచ్చు ననుడుదొరబిడ్డఁడనున్. 180
- అ. “లేమ! లేమి నేమిలేమిని హెచ్చుఁజి, రాకు; దానివలనవీఁక చెడును
వీఁక చెడినయంత వేరురుముదిరిని, న్నేమనందునొక్కొయెఱుఁగరాదు. 181
- గీ. అట్టియెడనీవు సైరణయడఁచిపుచ్చి, యిపుడుచేసినకర్జంబునపుడుతలఁచి
వసటనొందఁగవలసివచ్చును నెలంత, కాన నాపల్కువిని తెంపుమాను, మగుడు,

సీ. సుద్దంపునునుఁ జెక్కుట ద్దంపువోయిపేఁ జిటునవ్వువేన్నలల్ జిగులునింప
వలఁతేనితూపుల గెలుచువాల్టూపులకొనలుక్రొమ్మించులఁగ్రమ్మరింపఁ
బసమించు నెమ్మేనివలపులెల్లెడఁగ్రమ్మికొనను గందంపుఁకొనసలుప
విరజాజినెత్తావివెదచల్లునెఱుకురుల్ శేఁటిజోటులపాటపాడ
ముంగర మెటుంగుఁజగురుకెన్నావిరంగుఁ, గలసియొందొంటితోడను జెలిమిసేయ
నక్కళావతిదళవాయియనుఁగునిసుఁగుఁ; గాంచియిట్లును నెయ్యంబుగడలుకొనఁగఁ

సీ. “చిన్నాఱియడుగులఁజిటుగజ్జియలుమ్రోయ నేనుంగునడకల నేగుదెంచి
కమ్మనిమైతావికడలకుమలయంగ నల్లనల్లనఁబైటనలవరించి
కరువలిఁగదలుచక్కనిమల్లెపూఁదీవచెలువునఁబజ్జలఁజేరినిలిచి
కన్నంగవనుఁజెల్మికత్తెయోచిటునవ్వు పొలయంగఁదీయనుపలుకుపలికి
నీకుగలిగినయట్టిచిరాకునడఁచి, యలకవోకార్చియోరిమిగలుగఁజేసి
సుగములాడఁగూర్చఁదగినట్టిమగువయోర్తు, బాసటగనుండవలదెయప్పట్టునందు.

క. ఎద్దడిఁగలిగెడువనటల, గ్రద్దనఁగడవంగఁబెట్టఁగా నేర్పుమెయిన్
సుద్దులనుదెల్పినీమది, దిద్దందగువిందులేక తెఱఁగెట్లుపడున్. 185

గీ. కూటికిని బేదవై ననుగొలమునందు, నీవుసుంతైనఁబేదవుకావు; కానఁ
గవికరంబుననీపాటిచనువొసంగి, పున్నియముకట్టుకొనఁక దేవన్నెకాఁడ!” 186

ఆ. అనుడువిజయసారుఁడలఁతినవ్వొక్కింత, కన్నుదమ్ములందుగడలుకొనఁగ
నిట్టులనియెరాచబొట్టియఁబొడగని, తలపుటోనివలపువెలివిరియఁగ. 187

చ. “నెలతరొ! నీమదింగలుగు నిక్కువమారయఁగోరి; యింతగాఁ
బలికితిగాక; నీపయిని బాళినివీడిమనంగ నేర్తునే
తలఁపులరెంటిసొక్కటిగఁ దానొనరించెనుమున్నెమల్లెపూ
విలుతుఁడు; జంపునేయకిఁక వేయుడిగంబునకానవెట్టవే” 188

వ. అనుడు నయ్యింతియు నింతంతనరాని సంతసంపువేలుపుజాలున నోలలాడి యప్పు
డవాలుబుడత నిరుచెవియెటుఁగకుండ విరివిలు దొరయెజ్జగా వలపుటింగలమెల
గాఁ బెండ్లియాడె.

ఉ. కోరికలీసడించి పెను కోనలబత్తినిజల్ప మేల్నిరా
ఛారులయుల్లమందెపుడు పాయకనిల్చెడిమేటివేలుపా!
తోరపుఁగిన్కమీఱఁగనుదుంతహుమాదొరఁగ్రుంచి; బాసవాల్
కూరిమికుఱ్ఱునున్నగముఁగూర్చిన వేలుపువాఁక తాలుపా. 190

క, సగమన్నున్ సగవిన్నున్, సెగకన్నుంగఁగిన్కట్టిజేజేరాయా!
తిగకొటికలరాకాసుల, పొగరడచినదిట్ట! వేలుపులతలకట్టా! 101

క. నెలప్రాద్దును నేలయునిం, గలమును గేస్తుండుసీరుగాడుపుమినుగా
పులుగాఁగలయెడయఁడ! మరుఁ, బొలియించినపోడ! కడిఁదిబూచులఁటేఁడా!

గద్యము. ఇది శ్రీమదాపస్తంబనూత్ర కాశిక సగోత్ర పవిత్ర జయంతిమలకల
శార్ణవరాకాకైరవ మిత్ర భావనారాయణ పౌత్ర రామనార్య పుత్ర
వేంకమాంబాగర్భశుక్తిముక్తాఫల శ్రీమదామండి వ్యాసమూర్తి
దేశిక పదసేవాపరాయణ భాననారాయణ ప్రణీతం
బయిన కళావతీ పరిణయంబను శుద్ధాంధ్రప్రబం
ధంబు నందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.
శ్రీభీమలింగార్చనము.

శ్రీకృష్ణ.

శ్రీశ్రీమలింగాయనమః.

క థా వ త్రి ప రిణ య ము.

శుద్ధాంధ్రము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- క. నిరులూసఁగెడువలిగుబ్బలి, దొరబాట్టియఁగూడివేల్పుదొరయుంగఱిదే
వరయుంగొలువఁగనలకెడు, సరిమీతినతేడ! వంతసంద్రపుటోడా! 1
- చ. అటమీఁది కతతెఱంగలకేంపుఁడు. 2
- ఆ. అట్లు పెండ్లిచూడి యలరునుదావియుఁ, బలెనుగలసిమెలసి పలుసుకములఁ
గాంచుచాలుమగలుకాపురంబొనరించు, చుండిరెదలవేడ్కనిండుకొనఁగ. 3
- సీ. ఒక నాఁడు తేనియలొలకఁదీయనిముద్దు పలుకులనలరించుఁజెలిమికొని
నొక నాఁడుమిగుల వేడుకమీఱవీణీయ మీటిమెప్పించునునీటుకొని
నొక నాఁడుబలుచవులూరఁగూరిచికబ్బమునబలే! యనిపించుననుపుకొని
నొక నాఁడుచిత్తరువుసులువోసికయట్లు వ్రాసిహాళిదనర్చువలపుకొని
నొక్క నాఁడుర్మిలియెడంద నెక్కొనంగ, విరివిలువజీర్లుపొత్తంచవిప్పిచదివి
వింతపడునట్లొనర్చునువేడ్కకొని, రాచనాటలమెగపుగారాబుపట్టి. 4
- గీ. అంతఁగొన్నాళ్ళకొతేనియనుఁగుమగువ, వారియెనలేనికూరిమివలనఁగొంత
డెందమునసందియంబునుబొంది; దాని, కలతెఱుగారయఁగదాడికాండ్రననిచె. 5
- ఆ. అనుపవారువోయి యయ్యాలుమగలకుఁ, గలిగెనట్టికన్నెకలుపుమరులు
పొలఁకువలును; వాఁడపోకలులెస్సగా, నెఱిఁగిపచ్చిరాణికిట్లులనిరి. 6

- గీ. “తల్లిగో! నీవుతలఁచినతలఁపునకును, వేటువితమేలకలుగును? విజయసారు
నక్కళావతికేల్వఁజేనిస్కవముగఁ, గాంచివచ్చితిమమ్మమాకన్నలార. 7
- నీ. విరజాటునొజ్జంగివిరులదండలతోడఁ దడఁబాటుగల్గునెన్నడలతోడ
వీడితావులనీనువితవేనలితోడఁ గడుబడలినయట్టియొడలితోడ
సొగసియుసొగయనిసొలపుచూపులతోడఁ నీటులుగులుకుజార్పఁటతోడ
జిగిమించుకెమ్మోవిచిగురుకెంపులతోడ నిడుదకన్నలఁ దేటునిదురతోడ
మొన్ననద్దమరేయిఁబూఁబొదనువిడిచి, వచ్చుచున్నట్టితమకళావతినిమేము
కాంచివచ్చితిమమ్మయొకలికిమిన్న, నమ్మునిక్కమ్మునీహజ్జవమ్ములాన. 8
- గీ. అప్పాననువారుచెల్పిమెనలరుచుండి, మాటలాడెడుతేనినీమాటునిసుఁగు
విజయసారునిఁబొడగనివింగడముగఁ, బలికినతెఱంగువినవమ్మపడఁతిమిన్న? 9
- నీ. “వెలిఁబాలుకడుపునవిసముగల్గుపనంటి బలుపిల్లుగప్పినపాడునూయి
మేకవన్నియుఁబూనిమెలఁగుచార్ల మెకంబు తలగడమరుపునదాఁగ్రతఁచు
చెప్పలలోపలఁజేరినపొట్టియ చిన్నిపూఁదేనెపూసినకటారి
మగువరూపునుదాల్చిమసలెడుతాకాసి కప్పయెలుంగునఁగ్రాలుచిలువ
నీటఁజూడఁదీయునేర్పరి! పుట్టని, బొట్టియలకుఁజేళ్లువెట్టుజంత
మాటుతల్లి; యామెమనకందువెఱిఁగిన; మిగులసేగివొడముసొగసుకొండ! 10
- అ. కానమరుఁబవెలికిఁ గాన్పింపకుండఁగ, మెలఁగుచుండమెలమిమిత్రదాసు
మనసనడుమకమ్మలనుజేరవైచును, జెలిమియరువురందుఁగలిగియుంట. 11
- నీ. ఎప్పుడైననతఁడుగాన్పింపకుండనవారి నీరిచేజాబులంపెదవుసుమ్మ
చనువుగానెవ్వరై ననుమాటలాడిన మదిలోనిగుట్టుతెల్పెదవుసుమ్మ
కనువేదురెత్తి నేననినాదుజేరనే చెలిమిన్ననైనఁబిల్చెదవుసుమ్మ
దారితప్పినుచొక్కదాఁని నేనున్న గీమెన్నఁడైనఁద్రొక్కెదవుసుమ్మ
తుంటవిట్టునికొకలమూలితూలి, కరముబడలికనొక్కింతకన్నమోడ్చు
నదననన్నెంచికలువరించెదవుసుమ్మ, పదుగురుండఁగఁదమినిజూచెదవుసుమ్మ. 12

- క. మన పెండిలిక తనీయెడఁ, చన నాయుల్లంబునంతతక్కమటొకచో
టనుసుబ్బకుండునట్టుల, పొనరింప వెపుడమి మెలఁగుపూవిలుకాఁడా! 13
- క. తఱియరసి నాచుతండ్రికి, నెఱిగించెదనఁతదనుక నెవ్వితముననో
మఱకువకు సైచిప్రార్థులఁ, నొఱయొదవకయుండఁగడపితొనుమాసకుఁడా! 14
- క. అనిపలికివిజయసారుని, వెనువెంటందోడికొనుచు వెడలెనెచొటితో
కనుఁగొంటి మొక్కపొదమరు, గుననించుకనిల్చివారి కూరిమిపెంపున్. 15
- గీ. అనుడుదేవేరిమదినికట్టుకగలిగి, యుండియునుదానిబయలికినుబుకనీక
తలఁపునననిల్చికొని పసదనములొసఁగి, దాడికొండకు సెలవిచ్చితలఁచెనిట్లు.
- ఉ. “అద్దిర ! దీనిగుండెదిటవంతటితండ్రిని డిక్కునేసి; నే
నొద్దనుగాపుగానిడిన యుగ్మబలంగికురించియక్కటా!
ముద్దులమూటగట్టుతన పొంక పుజవ్వన మొక్కపేదకున్
ముద్దయదారవోసెనటె ముందును వెన్నయుఁగానకింతయున్.
- సీ. అల్లిబిల్లిగనిర్వూరాటలాడెడు నాఁడె తప్పని నేనొక్కిచెప్పనైతిఁ
జనువులు నేర్పించునదనుననిదికడుఁ జెడుగనిఁజేనితోనుడువనైతిఁ
ఋఁదోఁటకిరువుఁఁగోయెడుతఱినైన మించుబోణినిమందలించనైతి
దొరలేనిచెల్మిపీడుల వెంటదంటగా, వెడలమాన్పింపఁగఁగడఁగనైతి
నకట ! నామాటకీఁగకాలంతయైన, నెరుగుపల్కనిముగుదతానింతలోనె
యింతలెగువయొనర్చునంచెఱుఁగనైతి, నలఁప నేనొండు;తలచెనుదయ్య మొండు.
- చ. అటుకొకయింతలేకననునక్కట ! వాకొనరానికొఱులం
బలుక తెగించెనట్టె; తనపాట్లువలంపక పేదనొక్కనికొ
జెలిమిని గేలుపట్టెనటె చెప్పకయెవ్వరితోడ; నింక నేఁ
గలఁతలువెట్టునన్నఁజెడుఁగిర్జములన్నియునొక్కపెట్టునన్. 19
- అ. ముందునిత్రదాసునుందించిపిమ్మట, మన్నఁజేనితోడమాటలాడి
విజయసారువీడువిడిపింపవలె” నంచుఁ, చనకుడెంచముననువలఁచిపడఁతి. 20

- అ. రాచవెజ్జునొకనిరహిమిఱఁబిలిపించి, యొకకదానిగద్దెనునీచిమంచి
పసిఁడితోడవులెన్నోపసదనంబుగనిచ్చి, యట్టులనీయెఁగూర్మియుట్టిపడఁగ. 21
- క. “చెడుగుమెగంబులుపెనురా, యిడిసేయుచునిదురపట్టనీయవురేలన్;
మడియింపఁగవానికివీస, మిడవలయుంగానఁజెచ్చియీఁగదెసరగన్.” 22
- చ. అనవుడుదానిపాడుగొన మంతయునాతఁడెఱింగియుంటచేఁ
దినిననుగొంతసేపుసులు తీసినయట్టులకొనిపించుమం
దునువనసంచివిప్పియిడఁ దొయ్యలిగైకొనికట్టెఁబైఁటచెం
గునఁదటివేచియెట్లయినఁ గుంటెనకొనినిజంపుకోరికన్. 23
- గీ. అంతవేఁకియుఁదలయేరునలమికోనుట, మిత్రదాసొక్కనాఁడెదమిక్కుటంపు
టలఁజడినిబొందుచుండెనయ్యదనెఱింగి, వన్నెనచ్చటికారాచమచ్చెకంటి. 24
- అ. అరుగుజెంచితేనియలుచిల్కపల్కులఁ, బలికివెలికిఁ; దనదుపైఁటచెఱఁగు
నందుఁగాల్గుచున్నమందుముల్లియవిప్పి, వానిచేతఁబెట్టిపలికెనిట్లు. 25
- సీ. “తలయేరుపేరీబెబ్బలికింగలపుగుండు వేఁకిపాలింటిబల్లోఁకచుక్క
బాలింతతెగులనుగాలికిఁగఱిత్రాఁచు చలువనొప్పలయేపుచంపునిప్పు
జన్నినాహత్తినిజక్కాడుసింగంబు వింతజవ్వనమిచ్చువేల్పుబువ్వ
బడలికఁదొలఁగించుపన్నీటిపెనుబావి పలుజబ్బులనుజెండుబ్రతుకుమందు
దీనియూన్నాళ్లుగొన్నమానునెట్టి, తెవుళులైననుగొమ్మ” వి తెఱవయొసఁగెఁ
గడిఁదికూరిమిబయలికిగానిపింప, నోర! చెలియంతజంతయోయరసిచూడ. 26
- అ. మిత్రదాసుఁడంత్రమింగకదానిని, బదిలపటిచెనొక్కబదరికమున
గొప్పతెవులుగలిగినప్పుడుగొనవచ్చు, ననితలంచితెలియకొమెగుట్టు. 27
- అ. అపుడుతోడునువాసెననియెంచిదొరసాని, వుడమిఁతునికడకుఁబోయియతని
గుఱవెఱిఁగిమాటలాడుచుఁబల్కువెం; బడినగూతుఁకతనునుడవెనిట్లు. 28
- గీ. “కంటికోకానకోతమకన్నవిసుఁగుఁ, బెండ్లియాడెనునాఁడనిటుపేదవిజయ
సారుఁడుడిగంబుబత్తిమైఁజలుపవచ్చి, గీమునకుసామియైనట్లులేమిచెప్ప. 29

- క. నీకూడుగుడుచుచుండియు, నీకన్నియమదినచెఱిచెనీగువలొలిన్
గైకొనఁదలంపఁబోలును, గావండిననిట్లు నేయఁగడఁగునెఱేడా! 30
- నీ. దొరబిడ్డయడుగుఁదామరలకేగానితా మ్రొక్కదుబలువేలుపునకునైన
దళవాయినిసుఁగునందమెకొనియిసుమంత కననొల్లదించువిల్కొనినైనఁ
బడవాల్కొడుగుగుట్టనుడువుల నేకాని విననిచ్చగింపదువేణనైనఁ
జేరువదొరబాటెచేతల నేకాని తలఁపదుచెలులాడుపలుకులైన
నేమిమందులువాసెనో; యేమిమొత, రించెనో; గాని తెలియదురేవగళ్ళు
లతనితోడిడజగమనియిలరుచుండు, మనకళావతియేమందుమన్నుఁడ! 31
- ఆ. వలచువారులేకొ! వలపించువారలు, లేకొ? పుడమినడరులేమలందుఁ
గంటిమటవెయిట్టికలలుమున్నెపుడైనఁ, బ్రొద్దువంగడంపుబాబ్బమెకమ! 32
- క. ఇలువడిచెడకుండఁగఁ, జుట్టుగుట్టకయుండఁజప్పటలు; తగువారల్
పలుమాటునవ్వకుండఁగఁ, నిలుపఁగదేపేరుపెంపు నేలయొడయఁడా! 33
- గీ. అనిపలుక నేయివోసినయగ్గిపగిదిఁ, గాలఁదాఁచినకఱిత్రాఁచుకరణిఁడ
మండిపడిదండిబంటులపిండుఁబిలిచి, పలికెనిట్లనికనులనింగలముగ్గురియ. 34
- ఆ. “బంటులార! నాదుపట్టికిఁజెడుకఱ, దలనుగఱపిమరులుకొలిపిదానిఁ
బెండ్లియాడినట్టివిజయసారునికిసం, కలలువైచితెండుకొలుపునకును.” 35
- క. అనవుడు “వల్లె” యనుచుం, జనివారలువెదకివిజయసారునికింగిం
కనుసంకలియలుదవిలిచి, కొనివచ్చిరిఁజేనిమ్రొలకుంజలముమెయిన్. 36
- గీ. ఇట్లుగొని తేరమదినల్కపట్టలేక, కన్నుగవనివ్వులురులమొగమ్ముజేవు
రింపసెకకంటిపోలికఁబెంపుమిగుల, నొడయఁడెట్లనుదళవాయిబుడుతఁగాంచి. 37
- ఉ. “కట్టిఁడి! కండ్రకొవ్వనను గన్నులుగానక నాదునెయ్యపుం
బట్టినిగల్గయిచ్చకపుఁ బల్కులఁడకొనరించిదానికే
ల్వట్టితె? నీదుడెందమునఁ బాడిదలంపకదొంగమాడ్కి; నీ
దిట్టతనంబునీకవరుదిద్దిరిరా? పలుగాకిగుట్టఁడా! 38

- చ. తొలుతనుజీమకుట్టునొకొ డోమయెకుట్టునొయంచువేయిక
న్నులఁగనిపెంచినందుల కనుంగుఁగొమా గైనెడొంగలించినా
యెలమినినోరికొగరము నిచ్చినబల్కొలకక్కటక్కటా!
పలుగుఁడనంబునంగయినె పండ్లనుజీలిచ్చివె చినావురా? 39
- ఆ. పెంచిపెద్దఁజేసివిద్దెలు నేర్పించి, నందులకును నాదుకంగువునకుఁ
జెడుగొనంబులజ్బఁజేసితి; కుడిచెడు, కూడుకూలఁద్రోసికొంటి; తులువ! 40
- ఆ. తల్లిదండ్రులేనిపిల్లండనుచుజాలి, పడియెడంద నాదుకొడుకుపోల్కి
నరయుచుంటిఁగొంచెమైన నావినువాస, ముంచవైతి; దోస మెంచవైతి. 41
- క. మునుమీయయపోరితమునఁ, బొనరించిన మేలుదలఁచిపొలియింప నెడం
దనుగోర్కిపొడమకున్నది, చెనఁటి! యటుగాకయున్నఁజీల్ప నెనిన్నున్. 42
- గీ. నేను నాటినచెట్టను నెనరుమదికి, మిక్కుటపు మెల్తఁదనమును నెక్కొనంగఁ
జేసినక తంబుననునిన్నుఁజెండుటకును, బొడమకున్నది తెగువ; కావుననువినుము. 43
- గీ. నేఁటిసుతనీవునిముసమీ నేలనిలువఁ, గూడదట్టులనిల్చినఁగూల్చివైతు,
ననుమఁదలవాంచినదళ వాయియనుఁగుబిడ్డఁ, జేమితోఁచకతాపడియెనుగలంత. 44
- క. పడఁతుకయోర్తపుడాచెలి, కడకుంజనియా మెతండ్రెగాటవుటలుకన్
బడవాల్ బుదుతకుఁజలిపిన, జెడిదపుటానతినిచెలుప బెగ్గిలివగతోన్. 45
- సీ. తెలిబాజులీనుముత్తియపు మేల్జిలెపైఁ జిలుబొమ్మలకుఁ బెండ్లినేయవిడిచి
చిలుక బోదలకుమచ్చిక మీఱఁదినిపించుచున్న తీయనిపండ్లనుజ్జగించి
తలిరుజొంపంపుటందపుఁగు రాశములఁబూ విలువజీరునివ్రాజసలుపుటుడిగి
పక్కిరాతాలయుప్పరి గెబంగరుతూఁగుటుయ్యెల చెలులతోనూఁగమాని
కన్నుఁగవ పేఁడినీళ్లుగడలుకొనఁగఁ, జిన్ని పేనలిపి పునజీరులాడ
వినువిఱిగిమీఁచఁబడ్డట్టువిన్నఁబాటు, దనరవచ్చెకళావతితండ్రకడకు. 46
- వ. ఇట్లువచ్చి యమ్మచ్చెకంటి కన్నీరుమున్నీరుగాఁ బాజఁ దండ్రయిదుగు దమ్ముల
వ్హొలి యిట్లనియె. 47

- ఆ. “కన్న బిడ్డమీఁదఁగనికరంబునుబూన, కింతలెగవనేయ నేలనయ్య;
యకట! లోనిదాయుయగుకీన్కనడచియా, నెలపునందునోర్కినిలుపుమయ్య. 48
- క. ఒరులుచెవిసూటిపోసిన, పరుసంబులుశమ్మికన్నపట్టిక సెరగుల్
పొరయించివెలఁజెట్టుట, పరువెఱిఁగినదొరకునీరుఁబాడియెరండ్రీ; 49
- క. చిననాఁటనుండియాతని, గొనములుగనుఁగొనుటచేసుగుడియనిచెక్కం
దనములకుంగనియనియెడఁ, దను మేల్పడియుండియుండితండ్రీ! తుదప్పన్. 50
- క. తలిరుజిరాదొరదాడికిఁ, బలువితములనోడికేలుపట్టితిఁజెఱవా
రలెఱుంగరుసూయీతని, వలననుదోసంబులేదుసరికింపంగన్. 51
- ఆ. కాననన్నుఁజూచియైననుగోరంపుఁ, గలననితనితండ్రీబలిమినీరు
నుసుఱుఁగొనఁగినట్టివిసువాసమైనను, దలఁచికనికరింపఁదగునుదండ్రీ! 52
- చ. అనవుడుఁజేఁడుమిక్కుటపు టల్కనుగన్నులనెఱ్ఱఁజేసి “నే
నినుబలురాకొమారునను నెమ్మినిబెండ్లియొనర్చి; యల్లువా
నినిమనయింట నేయునిచి నేలనునీకొసఁగంగ నెంచితిన్
జెనఁటినిజెట్టవట్టితివె? సిగ్గెదఁబూనకనీవుకన్నో! 53
- ఆ. నిండుసిరులనలరు నెఱరాచసింగముల్, పుడమిలెక్కలేకపొదలుచుండఁ
గుడువఁగూడు; కట్టగుడ్డయులేనిచె, న్నంటినీరుదొరకెనా? మగండు” 54
- వ. అనినఁగళావతి తండ్రీ కిట్లనియె. 55
- చ. “కడిఁదిసిరింజెలంగునొక కక్కసపుంబలురాచబూచికిం
బుడుతనొసంగియుమ్మలికముం బిదపంబడుకంఠెఁజేదకిం
పడరుగొనఁబులఁదనరు నట్టియుటంకికిఁ జెండ్లిచేసినన్
బుడమిదొరా! యసంబునినుఁబొందదొ! వెద్దలుమెచ్చో? మదిన్. 56
- క. ఎనలేనికలిమినలరెడు, నినుఁబోలినబల్లిదునను నెఱినల్లుండ్రే
తనరెడునితనికి నెద్దడి, తనమెక్కడనుండునయ్య? తండ్రీ! చెపుమా.” 57
- వ. అనిన రాజవాహనుండ్రీట్లనియె.

అ. “నీదు సవతి తల్లి నినుఁజంద్రవర్మకుఁ, బెండ్లి నేయుమనుచుఁ బెక్కువగలఁ
దెలిపె నెలమి నా మెపలుకులకేనియ్య, కొంటినిన్న ; వాలుగంటిమిన్న !

59

క. మేమిరువురమిట్టులనీ, నేమంబునుగోరుచుండ ; సిగ్గటివైనీ.

ప్రేముడిఁ బలువకునొసఁగితి, మామదులనుగొందలంబుమల్లడిగొపఁగన్.

60

ఉ. పిల్లవునీవె నాయనుఁగు బిడ్డఁడవైనను నీవెయంచునా

యుల్లమునందునమ్మకొని యుంటినిగూఁతుర ! యిన్ని నాశ్చర్యమో?

తల్లినిడగొక్కనర్చితివి ; తండ్రీకనుంగవమూసినావు ; న

న్నెల్లఱునవ్వుఁజేసితి” ననిట్లనునయ్యకుబిడ్డయర్థిలిన్.

61

ఉ. “విన్నపమాలకింపఁగదె నీండ్లునువాండ్లునుబోలెవెట్టివె

యన్నలమిన్నమాటచెవి యందొగిఁజొన్పి ; కడిందిబల్లిదున్ ;

గన్నలవిల్తుఁబోనిచెలికానిని గాదనిత్రోసియక్కటా !

కన్ననిసుంగుడెందమును గాతీయవెట్టుటనీకుఁబాడియే.

62

గీ. అయ్యయో ! యట్టిజగజెట్టినవలఁదఱిమి, చెన్నఁటికిఁగన్నియను బెండ్లిచేసివాని

వలనసుగములఁగూరుపఁదలఁచుటరయఁ, గుప్పకాలిచివేలాలకుడిచినట్లు.

63

గీ. కానఁగినుకనుదిగఁద్రావికనికరంబు, నీదుడెందపుఁదమ్మినిబాదుకొలిపి

విజయసారునిమనవీడువీడకుండ, మరలను తరువొనరింపుమాబితాన.

64

అ. అట్లునీవుసలుపవై తేనిననుఁగూడ, నతనివెంటననుపుమయ్యయిపుడె

యెల్లవారికన్న నెక్కుడుచుట్టంబు, మగువలకునుదలఁపమగఁడెగాదె.

65

స్త్రీ. చక్కెరబామలకుఁజొక్కంపుఁబెనులిబ్బి మది నెంచిచూచినమగఁడెగాదె

పువ్వురుబోండ్లకుముంగొంగుబంగారు మది నెంచిచూచినమగఁడెకాదె

కొమ్మకూటువలకుగుజ్జామామిడిపండు మది నెంచిచూచినమగఁడెకాదె

పాలఁతుకలకుఁగోరికలనిచ్చుబలువేల్పు మది నెంచిచూచినమగఁడెకాదె

నెలఁతుకలకునుదొంటిపున్నియపుడబంట, మదినిదలపోసిచూచినమగఁడెకాదె

పడఁతుకలకునువెలఁతేలిపనీఁడివాడవు, మదినిదలపోసిచూచినమగఁడెకాదె.

66

- క. తలిదండ్రులపైఁజూపఁగ, పులసిన గారాముకంఠెవగకానిపయిన
బలుకూర్మిచూపవలయును, మెలఁత; సగంబతఁడుతనదుమేనేగానన్. 67
- గీ. చెలువుఁడిసుకుంతచూడనిచిన్నెల్లె, నింతులకుఁబట్టపగలింటియెండలోన
నిడినదివీయకాదటేయెంచిచూడ, మగనితోనున్నయదిచూవెమగువబ్రతుకు. 68
- క. నెలలేనిరేయి; నెత్తా, పులడరిగినపువ్వు; మేరువురవాసినపే
రె; లమినిగూరిచిమనిచెడు, చెలికాఁడునులేనిముద్దుచెలివితగాదే. 69
- క. మగఁడునన్నిసిరులుమ, మగువలకున్నట్టెచూవెమగఁడొక్కండే
మగువకునులేఁడొయామెకుఁ, దగుసిరులెన్నెన్నియన్నఁదలఁపవిలసుసూ. 70
- అ. కన్నవారివీఁదఁగలతీపికన్నను; గన్నబిడ్డవీఁదఁగలుగుతీపి
కన్న; మగనివీఁదఁగలతీపిహెచ్చునూ, క్రాలుగంటులకును నేలఁటేఁడ! 71
- సీ. కడుపారఁగన్నచక్కనిముద్దుపిల్లల పైనున్నకూర్మియేపాఱఁదోలి
కందోయికినితెప్పచంచానఁగాపాడు తల్లిపైఁగలనెమ్మితటిమివైచి
చెమటపట్టిననెక్రొచిఁదినట్లుకలంగులొండ్రేపైఁగలఁదేర్మితలఁగఁజెట్టి
తోడినీడలఁబోలుతోడిచేడియలపైఁ దనరుమక్కువయెల్లదవ్వుచేసి
కన్నవారెంతకలిమినిగలిగియున్న, గవ్వయైననుముట్టకకాటుకాన
కెవనికొఱకేగదమయంతినిపులఁదమిని, మగనికైకాచెయెఱుఁగవేమన్నఁటేఁడ!
- అ. కడఁదికొఱయాచికలిమినిదిగనాడి, కోనకరిగనెవనికొఱసుమున్న
పుడమివెలఁదిముద్దుబొట్టియయెఱుఁగవే, మగనికొఱగుగాచెమన్నఁటేఁడ! 73
- గీ. వాలుఁగంటికి నెటువంటివలపుగలదొ, మగనుపై; నట్టిమక్కువమగువవీఁద
మగనికినిసైతముండునుమగలఁటేఁడ! జగముననుమిక్కుటంబగుతగులమిదియె. 74
- వ. లొండ్రీ! నీవొరులకుం జెప్పువాఁడవుగాని యొరులచేఁ జెప్పించుకొనువాఁడవుగా
వు జగంబున నీ వెఱుఁగని పాడిలేకు. కావున నన్నంగూడ విజయసారునితో నె
డలనడఁచుటొండె నతని మనపీటనిలుపుటొండె నీరెంట నీకుంబోలిన తెఱంగున
నొనరింపు” మనిపల్కి “యయ్యా! కడిసాఁదివిన్నపంచొక్కటి విన్నవించెద. నా

యెడఁ గనికరించిసడ్డమై నాలకింపు” మని యిట్లనియె.

75

అ. “ఎవనిమీఁదఁగెనక్క హెచ్చెయోతనిపా, యముననాదుతల్లియరసునీస
వజ్రుకూర్మకడ్డవచ్చినవారిపై, నెట్టులుండునొక్కొయెంచుకొనుము”

76

క. అనియుటువేఁడెడుకొమరిలై, గనలునఁగనుఁగపనునిప్పుకలుగురియంగాఁ

గనుఁగొనికనుచునొడయఁడూ, తనయుల్లపుఁదమ్మినిట్లుతలఁపఁదొడంగెన్. 77

ఈ. “అక్కట! లండ్రికోరికలనాటడిసేయుచుఁ; గోడెగాండ్రగున్

మస్కవమీఱఁగమ్మలను మాటికీవ్రాయుచుఁ; బాయమింలయున్

జక్కగరాకడున్నె నెఱజూతనంబులకెల్లనెల్లలె

మిక్కుటమైనకొందలము మేకొనఁచేయాదురాఁడుబాటియల్.

78

క. పలుతెఱఁగులఁజెంచినగా, దిలికూఁతురెపలుకువినకతిరుగంబడినన్

దలిదండ్రులఁడెందంబుల, కలజడియంతంతయనుచునలవియెనుడుపన్.

79

వ. అనినిడలపోసి కానకకన్నకూనగానఁ గూఁచు నేమియుఁజేయమనిగొలుపక విజ
యసారుని సంకెలలు వదలించి గవనియవలికి వెడలనడఁచి యయ్యెడయండు చి
వాలననోలగంబువిడిచి యంతిపురికింజనియె, తేనీతోడన తక్కినవారును దమ
తమయిక్కలకరిగిరి కళాపతియును చలముదస్పినకొందలంబు డెందంబునఁ గ్రం
డుకొన నేమియుఁదోఁచక తనలోఁదానిట్లు తలపోయడంగె.

80

సీ. “పలుమాటుహొజ్జలఁబడిమొఱువెట్టిన నాలింపఁదాయెగాయనుఁగదండ్రె

గాదిలినిసుఁగనుకనికరమిసుమంత మదినేంచదాయెగామాటుతల్లి

పట్టిపెనీకింతకట్టల్కలగదని వినిపింపగైరిగావించులెవరు

ఇదిపాడిగాదంచుహేజీబాకండ్లనఁ జెలుఁపఁదాయెనుగదా తెగుపచేసి

యేమిసేయును; నిబ్బారి నెట్లుగడతా? నాదువలపులకొకాచి; నాయనుండు

చెలిమికా; తేనబలితంపుపలపుట్టి, బడికుమారిలీయుసురులు వెడలనున్నె.

81

సీ. కేలఁ జిక్కినయట్టివేలుపుమానికంబిందుఁగల్గిల తెఱగంటిచెట్టు

కట్టుకంబముకేరినట్టిజేదేనిడ్డిదెంపుచేందెనపున్నియంపుఁబండు

- మెప్పులీవచ్చినమినుసిగ దేవరకంటబడ్డటిబంగారుతొడవు
తిననోరికబ్బినతెలుగంటిబోనంబు పెట్టలోఁబెట్టినపెద్దలిబ్బి
కటకటా! పోయెనాతండ్రీకతననింక, నేమి నేయుదు? నెవరునన్నేనువారు
చెలుసువిలుకొఁడుపఱఁగించుకలుసుచులుసు, ములుసులకు నెట్టులుసులునిలిపి
క. అనివగలఁబొగులుకూఁతుం, గనుఁగొనియాసవతితల్లికనికర మెడఁదన్ (కొందు
దెనఁగొన్నదానిపగిదిని, జనిచెంతను; బుజ్జిఁగించిచనువునననియెకొ. 83
- సీ. “నిండుజాబిలిఁ గేరునీ నెమ్మొగముతీరుమంచుగప్పినతమ్మిమాడ్కిఁడనర
బంగారుజిగిమీలుపడఁతి! నీమెయి సొరువాడినలేదీఁగెవలెనుస్సుక్కఁ
జిగురుటాసులరీవిఁజన్న పుచ్చెడునెావి తెల్లంబువుంబోలెవెల్లఁబాట
మరుతూవుగమిసేలుమగువ! నీకనుమీలుపగలింటికలువలపగదివలర
గ్గరితగో! మాటిమాటికిమరులుకడలిఁ, బడికడనుగాన కేటికినడలెదమ్మ
నేటిరాతిరినిన్నునీనీటుకొని, నొక్కతావునఁజేర్చదమాటడిలుము. 84
- ఉ. ఇప్పుడునీదుతండ్రీమని నెంతయుఁగిన్ననుబూనెఁగాక; యో
మొప్పులకుప్పు! నీపడెడునుత్తలముదిబొడగన్నచెచునే
గుప్పునఁబిల్చినీమగనిఁగూరిమి నెక్కొననింటఁచేర్చి; తా
గొప్పఁగజూచుడెందమునఁ గొందలమందఁగఁబోకునింతయున్. 85
- గీ. అనిపలికియక్కఱావతినంతిపురికిఁ, గొనిచనియెఁగల్గూరిమికొనలుసొగ
నామెనెనరుగడించిమేనల్లువాని, నెట్టులె ననుగేల్వల్లునట్లుచేయు. 86
- వ. అంత, 87
- గీ. పట్టపగలింటనెత్తిమ్మిపడఁతిమిన్న, నలరువిలుకొనిగురముననలరఁజేసి
నటికొలచుట్టుకొననిల్వనలవిగాక, పడియెననఁగ్రుంకెఁబడమటికడలిఁబొద్దు. 88
- సీ. పడమటికొండపైనపడయాడఁతెలుగంటి చెలులుగట్టినతోఁపుచేరలనఁగఁ
ద్రాడుతొలుపుసైఁడిమేడపైదాపినబలుకెంపుగుంపులబాజులనఁగ
వలఁకులన్వాలగంటులునెల్లలాడెడుపొలుపైనబగుండెపొడులనంగ

- సంజకడనాడుమినుసీగసామిమేన, నలరుచిలువలతలలపైవెలయుమాని
కములజిగులననెల్లజగరంబునందు, సంజకెంజాయలెంతయుజానుమీతె. 69
- క. కలువచెలిదాయతోడను, కొలపుంవొరయైనపిచ్చుగుఱువెడలుటన్
మేలఁగందనిగూండ్లకుఁ, బులుఁగులుచునెఁగందువులనుజొదిగెటఁజేర్పన్. 90
- సీ. మగనివెంటనుబైఁడిమలచుట్టివచ్చెడు చాయముద్దయమేనిచాయయనఁగఁ
బొడమఁబోయెడుపాలకడలికుట్టునుమ్రుంగఁ గదలివచ్చినతలగామనంగ
నెలరాకకలరిరేనెలఁతమున్నవరించి నట్టిచక్కనినీరేపుట్టమనఁగ
నెత్తమ్మివిందుమున్నీటనుబడఁబైకిఁ బొంగువార్వపుటగ్గిపొగలనంగఁ
దెలువలనుబాసికలఁగెడుతెరువరులను, బాములనుబెట్టఁదమఁజేఁడువచ్చుననుచుఁ
దెలుపవచ్చినతుమ్మెదదిమ్మనంగఁ, గ్రమ్మెఁజీకటులెల్లజగమ్మనందు. 91
- గీ. అనయమునుదన్నుమక్కువదనరబిగ్గఁ, గౌగిటనుజేర్చుచెలువుఁడౌకలువనూడు
విడిచిచనెననితమ్మిబల్వెతలనొందె, సైపఁగూడునెయెడబాటుచానలగును. 92
- గీ. తమ్మిమటుఁగుననున్నట్టితనదుమగనిఁ, గానకొకజక్కవపులుంగుకలఁతమీఱ
నెమరుచుండెనుగూడునునీళ్లువిడిచి, యశార! చలపిట్టదనిచెల్పనలవియగునె! 93
- గీ. అలజగమువిందుఁగ్రంకెడునదనునందుఁ, గనజిగులనెల్లగేస్తులకనువుమీఱ
నొసఁగవారనుతమయిండ్లనునిచిరనఁగ, దివ్యియలుమిక్కుటంబుగనివ్వటిలె. 94
- సీ. నెలరేలుచెఱలాడునింగియుప్పరిగడై గీలుకొల్పినమగతాలనంగఁ
బుడమితామరమీఁదనడయాడుతటియను తెలిపిట్టయిడఁగ్రడ్లతెగలనంగ
జగపుజాలువనజ్జుజాలారివైచిన చీకటివలనొప్పుచిల్లలనఁగఁ
మునుమాపుకడనాడుముక్కంటిజడనుండి చింతెడుమిన్నేటిచినుగులనఁగఁ
బగలనుపసిండికన్దొరపొగరడంచి, యిరులనెడునేలనదనునాఁబరుగుసలుగు
పూపనెలకొఱనెత్తవేల్పుఁగాఁజర్లు, విరులనంగనురిక్కులువింటఁదనరె. 95
- సీ. మలవీంటిదునెదారితలనొప్పుతూబంతి మీనుడాల్దొరకూర్చిమేనమాను
మిన్నునిమ్మగులకామెతలువెట్టెడుసామి సెగకంటియెకిమినిజగిలెకొఁగు

కలుములఁదలకూర్చుకొల్లంటిసెదోడు రతనాలగనికి గారాబుపట్టి
మినుతమ్మికోలఁచున మెలఁగెడుతాయంచ బండిరిక్క వెలందివలపుకొఁడు
మందులను బెంపొన గ్చెడుమన్నె గాఁడు, కలువజవరాళికింగూర్చుచెలిమికొఁడు
చలువగుంపులు వెదజల్లుచందురుండు, తొలికడఁజెలంగెనెన్నెలపులుఁగులలర. 96

సీ. పాలమున్నీటిపైఁబవ్వళించినకట్టి సంఘాతకొన్ని మెచాయయనఁగ
విరిసిన తెలిదమ్మివిరిమీఁదనలరారు జమిలిముక్కొలలగుమియనంగ
గిబ్బబాబారాతుగుబ్బలిపెనొప్పగడితంపుఁగఱిమమ్మగమియనంగ
గనువిప్పవొరలజక్కరమిక్కుటంబైన వలపులీనెడునల్లకలువయనఁగ
సోఁగుమూఁకలనడఁచినజోదుతోడు; మొలనుదాల్చిననీలిడువ్వఁవయనఁగఁ
జందురునియందుఁదనరారుకందు మెఱసెఁ, జూచువారలచూడ్కికిసాబగునిగుడ.

చ. దొరయగ్రప్రాడ్మగ్రంకఁగ నె తోరపువేడ్కజగఁబు నేఁచఁగా
తీరులనుప్రాంతఁవేలుపొకఁ డేడ్డెఱముట్టఁగఁగల్వరాఁడన్
సిరిమగఁడాతనింగడపి చెచ్చెర నెమ్మొయిదారిపిండునై
బారిపారిఁజల్లునక్కటిక పుంజలకంబనఁబొల్చెవెన్నెలల్. 98

వ. ఇట్లెల్లయెడలఁ బిండియాఁబోసినట్లు పండువెన్నెలలు గాయుచున్న తఱిమంజు
భాషిణి సారెసారెకు నీరిక లెన్తు తనకోరికలం దీటుచుకొననెంచి యయ్యాలుమ
మగల నొయ్యనొయ్యన నొకకందువతావునఁజేరిచి యారాచేడియ యూడని బా
డకుండ దిట్టరులగు జెట్టులంజుట్టు పట్టులఁ గావలివెట్టితనయిచ్చంజనియె నంత. 99

చ. కనుఁగవనీరుకొల్వలయికొఱఁగఁ; గొప్పరజాతిమూపునం
దనరఁగ; దొట్రుపాటడుగుఁదమ్ములఁగూడఁగ; వేడ్కకొనిమో
మునఁదనమోముచేర్చివెత పొంచెనురాజకొమార్తె; యాతఁడున్
వనటనుమున్ గియేమియును బల్కఁగ లేకకలంగెనెంతయున్. 100

ఆ. కొంతదనుకనిట్టుకొందలంబునఁమున్ గి, యొకరికనులనీటి నొకరుతుడిచి
వైచికొనినపిదపవలపునదళవాలు, కొడుకుపలుకు చేనికూఁతుఁగాంచి. 101

ఉ. “దయ్యముబాలిమాలినను దవ్వొనరించెనటంచుగుండియన్
 వ్రయ్యలుపాటనీవిటుల వందర నేటికి నాదుబొందిత
 నెయ్యడనున్న నేమి; యసుటిక్కడెయుండునటుంచునమ్ముగొ
 నెయ్యముత్రెంపికొన్నఁచెగు నే; మగువా! మదులొక్కటైనచోన్. 102

మ. అలరుంబోజిగొ! యామడల్ మిగుల దవ్వెనన్నగుల్ దవ్వులే!
 కలఁతంబొందినకూడివచ్చునట వేకర్జంబునుం తేనియున్;
 బలురావంగడమందుఁబుట్టిచదువుల్ బాగొప్పఁగా నేర్చినీ
 వెడఁదందిట్టఁదనంబుపీడినను నే నేమందువార్లంటిగో! 103

క. ఎడబాటునుగూడికయును, బడఁతీ! సతమనుచుఁదలఁపవలదుల్లమునం
 దడరెడుకూరిమికొన్నా, శ్లేడమె నన్నిడిచిపోవు నే? యెలనాగా! 104

ప. అనియూఱడిలంబలికిన పలుకులకచ్చిలుకలకొలికి యలజడి యొకించుక యడఁ
 చికొని పొరలిపొరలివచ్చు కన్నీరుఁద్రుడ్లంఁద్రక్కికొనుచు విజయసారునిండిలకించి
 యల్లనల్లన విట్లనియె. 105

ఉ. “నావెలలేనిమానికమ! నాకనుగల్వలచందమామ! నా
 దేవర! నాయనుంఁపలనీవియఁజెంపొనరించునెల్మికాఁ
 డా! వెతలొందుచున్ విఱవిలాఁచికినీవిటులేకనింక నే
 నేవగ నెతునీవలపుటింగలపుంబలుకొకకక్కటా! 106

చ. కనుఁగవనొక్కసారినినుఁ గాంచినఁజాలువరాలమాటనా
 కొసరినయట్లుసంతసిలు చుండుదు; పీరొకపల్కుచెల్మిమై
 ననిననువేల్పుఁజేనిసిరియంతయునబ్బినయట్లులుబ్బుచుం
 దును; నినుఁబ్రాసియీయెడలితో నెటునిల్తునుదెల్వపుంగనీ! 106

నీ. తమిఁబంటుకారుపున్నమనాఁటిరేవెల్లు పొలుపుమీఱఁగఁమోలనిలిచినట్లు
 తొలిబామునందలిబలుపున్నియపువామి యెడలుదాలిచికంటఁబడినయట్లు
 విలువమాటయటుండుఁగొలఁదిచెప్పటకై న దొరలేనిరతనంబుదొరకినట్లు
 కలఁగన్నదేదయక్కఱదీఱమేల్కుని వెనులిబ్బితోడ నేకనినయట్లు

పొందు నాయెడసంతో సమునుగరంబు, నిన్నుఁగనుఁగొనినపుడెల్లనీటుకాఁడ! 108

కటకటా! నీవుదవ్వైన నెటులనోర్తుఁ, జిలుకదొర రౌతుబలువాఁడి చిలుగుగవి కి.

చ. వలపనునీటివామిఁబడి బాములనొందుచునొడ్డుగానను

త్తలపడుచుండమాలిమివితంబునఁ జెంతను నేగుదెంచిని

బలితపుత్రొమ్మునాఁగలముపైనిడినకొదరిఁజేర్చియీయును

ర్నిలిపినసామివీవ; యెటునిన్నెడబాయఁగ నేర్తునక్కటా.

109

చ. చిలుకలుగూయ; రేవెలుఁగు చిమ్మఁగనిప్పలు; కోయిలల్ హాళా

హళియొనరింపఁ; దెన్నెరలు హావడిస్సా; మరుండువాఁడిము

ల్కలుగురియంగ; వేడిమిని గొందలమంచెడునట్ట నామదిన్

జలువలెసంగఁజేసినను సాఁకితివెట్టులవీడుదున్నినుకొ.

110

గీ. నెగడుకార్చిచ్చుఁబోలువెన్నెలలచేతఁ, వేఁగుచునునైపఁజాలక వెతలఁగుడుచు

పట్టుననొసంగికెమ్మోవిపానకంబు, నిలిపితివిమేనునినుఁబాసినిలువఁగలనె. 111

చ. అలరుజిరావజీరుసాబగంతయుఁ జూడఁగొనంగఁజాలునీ

చెలువము; పున్నపున్నెలని నీయనిగూఁజెఁడుముద్దుమోము; వె

న్నెలనగునీచుచిర్నగవు; నిచ్చలుడెందమునందలంచి నే

వలపెటునిల్చునున్మరునివాఁడిలకోరులకెట్టులోరుతున్.

112

చ. పనిగలయప్పడీపారుగుపల్లియకీవుచనంగనంతమైఁ

గనుఁగవత్తిపెట్టుకొనికొచుచునీచనుత్రోవఁ; జిప్పడై

ననునటనిల్చినీవయని నామదినెంచుచుఁడేటిపాఱఁగాం

తునుగడుదవ్వువోవమరు దూఁకలికెట్టులనైతునక్కటా!

113

గీ. మదికరఁగునీదుతీయనిచూటవిన్న, నీమొగముఁగన్న నెమ్మనినిండుమరులు

గగురుపొడుచునుమేనునీకడనునిలువ, నలవియేనిన్నుమరువ? నెయ్యంపు సకుఁడ!

చ. ఇరులొగిఁగ్రమ్మినీమొగము నించుకకన్నడకుండఁజేసినకొ

బురపురపోక్కనొనొయని ప్రొడ్డికఁగ్రుంకకమున్నప్రాఁతలకొ

- దురనుదిదివ్వెలెమ్మనుచుఁ దొందర నేయుదునట్టిదాననె
 ప్పగుసుననిల్పికొందుమెయిఁ బాసినినున్ దొరలేనినెయ్యుఁడా! 115
- గీ. అటునెలలె నహాయిగాననఁగిపెనఁగి, కూర్మిమెనొక్కతావునఁగూడియుండి .
 కంఠపలనాడికొనకుండఁగటికడయ్య, మక్కటా! దవ్వుగావించెననుఁగెసకుండ!
- క. నేరిచిన నేరకున్నను, గారామారంగనొక్కకైవడిఁగనుచున్
 గూరిమిమీఱఁగఁశాఁగిటఁ, జేరిచికాపాడినావుచెలికాఁడ; ననున్. 116
- సీ. ఎన్నఁడునామోదనిసుమంతకినియవు నెనరునఁగనుఁగొందువననగముల
 నెఱిఁగినాకోరికలింతలోఁదీర్తువు, చెల్లెండ్రవలెఁజెఱచెలులఁగాంతు
 వాడితప్పవుజగంబట్టిటలె నను విడువవోరమి నెట్టిమెడలనైనఁ
 జెఱలపైకముచ్చిల్లపెండుగాఁజూతువుమించనాడవుబలుక్రంచునైన
 నంచనెఱతొత్తుగ్రడ్డుతనసమనువిరి, మల్లెఘాఁదావులనువెదజల్లినావు
 విద్దియలకొజ్జబంతివై వెలసినాఁడ, విట్టినినుఁబాసియెట్లుందునెమ్మెకాఁడ! 117
- అ. కడిఁదిసిరులనడరుపుడేమితాబుపునకుఁ, బాడమకొక్కశేదకడుపునందుఁ
 బుట్టినట్లులె ననిట్టిచెట్టులెక, బ్రతుకవచ్చుఁగాచెరహిదలిర్ప. 119
- అ. అట్టిగొప్పకలిమియావేలుపులవేలు, పాసఁగఁదాయెఁ; గొర్కిపాసఁగదాయె
 నెవరివేడుదాన; నెటువీడుదాననీ, నలరువిల్తుబారికగ్గమగుచు. 120
- సీ. జాజులు వెదజల్లుచందంబుననుముద్దు పద్దెంబులనుగూర్చువారలెవరు?
 వట్టిమామలుచివుర్వట్టునట్టుగమంచి వలపుపాటలఁబాడువారలెవరు
 వేనవేల్డునెదార్లువేవచ్చితాఁకిన బవరంబుగావించువారలెవరు?
 కలికిపదియాలువన్నెబంగారుమేడ, నైనిసూర్పుండిజలిబిలిపలుమలాడి
 యెలమినాకొడగూర్చువారెవ్వ? రకట?, నీవుమావీడువీడిననీటుకాఁడ! 121
- వ. అనిపలికియచ్చెలువ బలితంపుటలజడియు; నలుకయుఁ; దనతలఁపున నలమి
 కొన “నక్కటా! యొకక్కసపుఁ బలిపండ్రులారా! కానకకన్న మక్కువ
 మాఁతుకొక్కతియొకదాయను నక్కటికం బొక్కించుకొనలేక చిమ్మవెట్టుట

- పాడియే! యని కన్నవారి నెన్నియోవగలఁ దెగ నాడుచు “నోయిలు వేలుపుటా
రా! మీమర గేలుసాచి మొక్కెద—మాయయ్యడెందంబునం గ్రండుకొనినప
లుగు తలఁపులఁ దొలఁగించి మాయెడ నాయనకు నేయం బొదవునట్లు చేయరే!
యనిపలుమాటుబ్రతిమాలుచు నింతంతనరానివంతకడలిమునిఁగియున్న యదనున,
చ. కడవలఁబోసినట్లు కనుగ్రంతలనీశులుజాలువాఱఁగా;
నడుగులుతోఁట్రటిలంగ; మదియందలిదిట్టఁదనంబుతూలఁగా;
నడలుచునీడలేనితమి నల్లననీరెలుఁగొప్ప; బల్కెన
ప్పడతుకమిన్నఁగాంచిపడ హలునిసుంగుకడిందిసెంజిలిన్. 123
- క. “నెనరేదివయ్యమక్కట!, ననుచవ్వొనరించెఁగాననాతిరొ! నిన్నే
మనియూఱడింతు; నెవ్వగ, మనకిద్దరకొక్కరూపెమదిఁదలపోయన్. 124
- క. నామానిక ములమూటా!, నామెయిగందంపుఁబూఁత? నాపూబంతీ!
నానుదినినిలుచువేలుప!, యేమాదిరినిన్నఁబాసిమేగుదునయయో!
గీ. మెగపుటామునఁజుక్కిడి మొగమునందు; నలఁతినగవనువెన్నెలపాలయఁజేసి;
కలికిరాసిరికరణి నాకడనునిలిచి, యెవరుగలిగింపుకందోయికెలమినింక. 125
- ఉ. ఈనినదువ్విచందమున నెక్కడవచ్చుచొమారుతల్లియం
చూనినబీశునన్మిగుల నూర్చుచునీవును; బెల్లుసీశుచే
నేనువడంకుచొండురుల నిండుకవుంగిళులన్మెలంగుచున్
జానరొ! నాఁడుపూఁబొదను జల్పిననీవగముంచెనకదమిన్. 126
- ఉ. నీనొక వేలుపుంబలెను నెవ్వగలందొరఁగిఁచిప్రేముడిన్
బోవఁగనిన్ని నాశులును బొట్టగ నేగెను; మీఁదనెవ్వరిం
గావుమటంచువేడుచును; గ్రన్నననిన్నెడబాసియక్కటా!
యేవగఁబోవువాఁడనికనింతిరొ! మిన్నులువడ్డచోటికిన్. 127
- ఆ. జగములేలురాచ మెగపురాయనికంటె, నీవెనాచుకంటికెక్కుడనుచు.
మున్నుచలికినట్టిమరిపెంపుఁబలుకీపు, మగవ! నన్నునుంచెమరులకడిలి. 128

- గీ. సడికిసెరించితమిగానియెడఁదలొక్క, కైవడినొనర్చిమెలఁకఁడుకలిమిమనసు
దయ్యమొచవింపకయెచేసెదవ్యుత్తోంటి, బాములందేరి నేస్తంబుఁబాపినామె. 130
- చ. కలువలఁజేఁడునీమొగము కైవడినుండునటంచునెందఱో
తేలుపఁగవింటి; నెన్నఁడును విన్నఁగఁగాంచియెఱుంగ; నిప్పుడో
చిలుకలకొల్కి; యక్కలువ చేడయవేడుకకొనిఁజూడఁగా
వలసెనుమీఁడ నేమికనఁబాల్పడఁజేయునొ! దయ్యమయ్యయో! 131
- క. అనిపలికి “వాలుఁగంటి!, విను” మనిచుఱియిట్టులనియె “వెరవేకికి నే
యనువుననైసువొనిన్నం, గనుఁగొనఁగనెనాయెడందకలవరపడెడున్. 132
- చ. పడఁతిరొ! కావుసోడ; విఁకఁబాయము చూడఁగలేత; కొందలం
బడఁగడుమాటలంబలును నట్టియనుంగఁజెలున్ హుళిక్కి; నీ
యెడఁదనుగల్గుబాళివిన నెవ్వరునుందనువారుసున్న; యే
వడువునఁదాళఁగాఁగలవొపెదలిగో! విరివిల్తుదాడికిన్. 133
- ఉ. తమ్మినివాలితేనియలఁద్రావెడుతుమ్మెదకొమ్మవోలెనా
నేమ్మొగమంద్రావాలికడు నెమ్మినివాతెఱినానునిండలోఁ
గమ్మనివింటిదంటబలు కాఁకలకోరువలేకఁసుక్కెదీ
వెమ్మొయిఁదాళఁగాఁగలవొ యిప్పుడునన్నెడబాసియక్కటా! 134
- గీ. తఱిపులుఁగువోలెఁజట్టుపల్ దాల్చిపరుగు, వాటుచున్నదిచూడుముప్పరమునందు
విండఁగావచ్చెనప్పుడేరెండుజాలు, నిలువరాదిట నేనొక్కనిముసమైన. 135
- ఆ. నీదుసవతితల్లి నెఱజాణమనమీఁద, నలుకవ్రానియున్నయది; యొకింత
ఁజేనితోడనిచట నేనున్నుద్దిఁదా, జెప్పెనేనిపుట్టునేగిగాన. 136
- క. పెలవొసఁగెనన్నఁబంపుము, వెలదీ! యుజ్జయునియ నెడువీటికిఁజ నెదనె
బలితపుటలజడవిడువుము, తలఁపుముననుఁజల్లనై నరణినుల్లమునన్. 136
- ఉ. ఓరెముమానఁబోకు; మెదనున్తలమందఁగఁబోవు; కల్వలం
గేరెడుకన్నుదమ్ముల నొకించుకనిరిడఁబోవు; తేల్లలన్

సా రెకుఁగల్వరింపకుముచానగో! నన్గని; మాటుతల్లితో

వేరము పెంపఁబోకు వెరవేఁకఁగుమారిలఁబోకుమింతయున్.

138

గీ. టేఁడుకినిసినమాటుమాటాడకోర్కి, పైచియాతఁడుచెప్పినచందమునను.

మెలఁగుచుండుమునీసరి మెలఁతలందు, బేరువడయుమునీవారువేడ్కనొంద 139

గీ. ఇదియెతుదిచూపుగానవేఁడెదనొకండు, పడఁతికో! నిన్నునమ్మినబంటొకండు

దవ్వులందున్నవాడనితలఁచినుంత, నెవరునిలుపుమునామీదననయమెదను., 140

వ. అనినఁగళావతీతన కలఁత వెలివిరియకుండ మదింగుదురుపఱిచికోనివిజయసారుని

కన్నీరు తన పయ్యెదఁజెఱంగునందుడుచుచుఁ బొదిగట్లజేరిచి యిట్లునియె. 141

క. ఇదియెతుదిచూపనినుడి. వెదవేల? యనుంగుసకుడ! షెరవారసిచే.

తెదనీదుచెంగటికినె, మృదిఃదీఱని నెగులుచేఁగుమారిలకుసుమి.

142

ఆ. తండ్రికన్న సవతితల్లికన్గప్పినే, నెట్లులెనవత్తునెమ్మకాడ!

యంతదమకనీవునంతనుదిగఁ ద్రావికనులుమాసికొనుచుఁగడపఁగదనె.

143

సీ. ఏప్పుడునీరాక కెదురుచూచుచునుండుకనుఁగవవేటొందుగాచదనుము

సారెసారెకునీరుపేకవట్టుచునుండునోరుమఁజెడ్డియ్యనుడుబేదనుము

వేడుకనీకతల్ వినుచుండుబానుగులెట్టిసుద్దు నాలకింపవనుము

అనయంబునీగునోహారొనర్చుసిరంబుముక్కంటికైననుమొక్కదనుము

నిన్నుఁగొండాడువానాల్క నేలనెట్టి,యబ్బరముగన్నఁగొవియాడదనుము;నిన్ను

నవిలినయెడందదేనిపెదవులదనుము,వలపుసంద్రంపుటోడ! నాచెలిమికాడ! 144

అ. కోడెకాడ! నమ్మగొన్నబైనామేను, నీదుసొమ్ముసుమ్మునిక్కువమ్ము

ఎచటనున్న నేమి? యికొమ్మువీముడ్డు,గుమ్మగాఁదలంచుకొమ్ముమదిని,, 145

వ. అనిపలువితములవలపునొలఁకుముద్దుపలుకులుపలికితనచివురుఁగేలంగ్రాలురతనా

లు చెక్కినచక్కని బంగరుటుంగరంబుఁదీసియది తనతల్లిమేరమిటివగారామున

నోసఁగనని నుడువుచు నాతనివేలందొడిగి యిట్లులనియె.

క. యెన్నఁజూచినటునీబటు, వునుజూముము;దీనివిడువఁబోకుమునీబొం

- దినిగలిగియుండనుసుటని, కనుగవనీర్గారనతనిగడువేడికొనెన్. 147
- గీ. అందులకునీయకొనియతండామెమెడను, వైచేదనకుత్తికనుగ్రాలుబన్నరసము
విడకతనయెడగలుగుప్రేముడికిదగిన, యంగమచ్చంబుగాఁదాల్చుమా'యటంచు
- గీ. పిదపవారొండొరులమీదఁబొదలుకూర్చి, బ్రదికియున్నంతదనుకనువదలకుండఁ
జెట్టకల నేనిమదిదల పెట్టుకొనక, యుండనొట్టిడుకొనిరివారొక్కరొకరె. 149
- వ. అంతఁగళావతి చెలువునకు విలువగల పలువగలనగలును; లెక్కలేనిరొక్కం
బును నొసంగి యాతనికి మేలుగతిగింప నెల్లవేలుపులకుంగడుబత్తి గిడిగిల్పొనరిం
చి మఱియు నిట్లనియె.
- చ. మడుపుసగంబు నేఁగొటికిమక్కువఁదక్కినసాముహాళినీ
కిడఁగొనకున్న డెందమున నెంతయువిన్నదనంఁజునొంగునన్
బొడగనినవ్వియమ్మడుపుముందుగఁగైకొనిముద్దొసంగి; పెం
పడరఁగ నేలినట్టికతయంతయుమర్వఁగఁబోకు నేస్తుఁడా!
- ఆ. నీదుసేమ మెల్ల నిచ్చలిచ్చలుమిత్ర, దాసుపేరజాబువ్రాసియనుపు
నునుచుకొడివిజాగనంపెనుదనవేడ్క, కానినెట్టులెట్టొకలికిమున్న. 152
- క. సిడమునఁగట్టినపుట్టము, వడుపునమదితడఁబడంగఁబరిదొరబిడ్డం
డిడుగామడదాఁజనియెను, బడఁతీంబెడఁబాయలేకవలవంతమెయిన్ 153
- ఆ. తెన్నువీడలేకతలముదప్పినవంత, మగఁడుచనినమిగులనొగిలిమగువ
కన్నుదోయినీరుకాల్వలైపాటంగ, సామ్యసిల్లి తోడికొమ్మలేల్ల. 154
- అ. సేదదేర్పలేచిఁచెలికాఁడ! యక్కటా! పోతెనేఁడునాదుపొందుఁబాసి?
యీవులేనిప్రాద్దులిరులుగ్రమ్మినరేల, పగిదినుండు'ననుచుఁబాగిలిపొగిలి. 155
- సీ. వగకాఁడుతానునుబవళించుపూఁబొదల్ గనికనుల్ కటికచీకఁటులుగ్రమ్మఁ
జెలువుఁడాడినముద్దుపలుకులఁదలపోసిపగిలి డెందమువకావకలుగాఁగ
మగఁడు నేరిపినసోయగపుఁబాటలనురాచిలుకవాడఁగఁజెవుల్ చెవుడువడఁచ
మునునన్నుగాఁడువేడ్కనుబొనర్చినమంచిపనులెంచిపనులేతివిగుండెజల్మనికలంగ

గాముసోఁకిన కైవడిఁగళవళించు, వినువిఱిగిమీఁదఁబడ్డట్టువిన్నఁబోపు
నుడివినట్టిదెనుదువును వెడఁగుపది, మగువమదితూలుమిక్కుటంబగువిరాలి. 153

క. పెనిమిటిసోయగమును; మేల్గొనమును; బరవసము; తేజు; గొప్పఁదనంబున్;
దనఁడెందంబునఁదలఁచుచు, గనుగ్రంతలనీరునించికళవళమందున్. 157

క. నగలెల్లఁదీసికడునె, వ్యగఁగూరుచునొడలుబడలవడినొక నెలతా
జగిలెపయి మేను సేరిచి మగువమునింగెనుగడిందిమరులనుకడలిన్. 158

ప. మఱియునవ్యాలుగంటిముక్కంటికంటిమంటను మంటఁగలియని నాఁటితుంటవిలు
కొనిచక్కందనంబు నెక్కసక్కెంబులాడు తనమక్కువకొని చక్కందనంబను
జక్కర నొక్కుమ్మడిమునింగినఁడెందంబునుమందలించుకొనంజాలక బేలయైలొఁగి
కలంగి బెంగగొని జంగంబెటుంగకమిన్నునుమన్నునుగనరానివెరవేఁకిసోఁకికఱి
చెటునువిలుదొర బూటకంబనుగాటంపుఁగటికచీకఁటిందవిలి; కన్నునుగన్నునుగన
రాక చీకాకువడి; వీరకచెడి; యొడలిబిగినడలి; యడజడింబెగడి; దయ్యంబుం
దెగడి; గమ్మనివలచు చొక్కమ్మగుకమ్మతావులువెదజల్లు తమ్మిరేకులపోడిమినిగొ
డిగమాడు నిడువారుకనుంగవంగాట బుడిబుడికొవ్వేడి కన్నీరుసుద్దంపుఁజెక్కు
టద్దంబులంజాలువాఱఁ; బున్నమనాఁటి వెన్నెలతేనివిన్నంబుచ్చుతిన్ననినెమ్మొ
గమ్మదమ్మి వెలవెలవాఱఁ; జిందంబులకందంబును బొందుపఱుచు చిన్నారికుత్తుకం
గ్రాలుముత్తెపుసరాలు వెరవేఁకికొఁకలంజికిలి పొడిపొడియైపుడమింగూర; వె
లలేని రతనాలుదాపిన మెటుంగుహొరంగుబంగారు సింగారంపుఁనెడవులు విట
తాటంబుగామాఱ; వేలుపురాతాజగాజిగులందెగడుసొగసగుకొవ్వెదసడలి నె
త్తావులు గ్రుమ్మరించు కొత్తవిరిదండలు మెండుగజాఱ; విదియచందురునందంబును
గ్రిందుపఱుచు పొన్నతీనెన్నొసటం బొకంబుగనిడిన జింకపొక్కిలిచుక్క మిక్కు
టంబగు చెమరునఁ బదనెక్కి నెమ్మొగమ్మనఁగ్రమ్మిపాఱఁ; బగడంబులతో జగడం
బులాడు బిగిమీఱుచిగురుమోవి బెట్టిదంబగునీట్టూర్పుకొవ్వేడికొఁకలకుంగసుగం
డతెల్లు విరితెఱంగున వెల్లఁబాఱ; నేదచెదరి బెదరి బెదరి చూచుచు; గళవళిం

చుచు; గడగడవడకుచు; ననురుసురనుచు; గటకటా! తుంటవిలుకొరా! నీకం
 టికింబేలగింజయుం బెద్దగియయ్యేనే? చేటుపాటెలుంగక నాబోటిబోటులం
 మాటిమాటికింబలుపాటులువెట్టి యేము కట్టుకొనియెడవు? కన్నియలసురుసురన్న
 నక్కొలకట్టికుడుపక మదిమదిఁ బోదుసుమీ. నీవును నాఁడుతోడునం బుట్టినవా
 డఁవే కొంచము నీక్రించుఁ దనంబు నడంచి మంచి తెరువువట్టి మాయట్టివాలుగం
 టులపైఁ గంటువిడిచి కనికరంబును బూనవే? యనిపలుకుచు; లేచితలయూఁచి;
 నలువలఁకులు దిలకించి; తేఁకువఁద్రోచి; గాటంపుఁదమిఁదననీటుకొని నీటులు
 మాటలుపాటలుకూటములుసయ్యాటలు తెలివి తేటలు మాటిమాటికి డెందంబునంగ
 లపోసికుందుచు; బెఱకర్జమ్ములురోపి; సిరికొమరుండు విరివిగంగురియించు విరిచి
 లుగుగము లొడలేల్లంగాడినందాలిమిమాలి; యంచమాదియనించిన నునుబానుపున
 నొయ్యనవ్రాలి; వలపు పెట్టింబడుటంజేసి; తెలివివూలి; యంచంచనసంగడికొఁడె
 టయెదుటనిలిచినటు సాదకట్టినం బట్టరాని కట్టాసంగట్టువడ్డి గట్టువిడిచితుట్టతు
 దకుఁ గట్టా! నాపెట్టుచెట్టా! నారతనాలకొట్టా! నాపున్నెములలిట్టా! రాసింగ
 పుఁదలకట్టా! కట్టిఁడిమెగంబులు కొట్టుమిట్టాడు నట్టడవుల నెట్టిబెట్టిదపుటిక్కట్టు
 లకునికిపట్టయిలివోగదా. నిన్నువీడినది ఘోషలక్ష్మి న్నవవిలుకొఁడు కన్నున నెట్టిఁ
 జేయుచుఁ గలుగువిరిములుకులంజిమ్మి నెమ్మేని సొమ్మసిల్లం జేయచున్నవాఁడు. వా
 రువపుట్టితోడంబుట్టినసిరితోఁబుట్టువుభిట్టుగనుడుకు వెన్నెలలుగాయ; జముకడం
 బొడమి చెడుగువినదారుల కోరెంబుగా నోరందూఱియు నలుగక గోరంపువినం
 బును వేడలంగ్రక్కుచు వెలువడిన కరువలి కుట్టండు గడితంపు వేడిగాడ్పుల
 మేదీవియ; బడలజేయ విరిగుత్తుల తేనియ లాపోవంద్రావి మత్తుగొని తుమ్మెదదిమ్ము
 ణమ్ముజుమ్మనిరొదనేయ; గమ్మనిక్రిమ్మావిచివురులపేసంబు లాసంగాసంబు
 గాఁగొని గండుంగోయిలపిండు గుండెలుజల్లుమనఁజెవులుచిల్లులువడంగూయ; నొ
 క్కనిముసమ్మెన నుసులులునిలుపఁబాలకున్న దానగ్రక్కునవచ్చి మక్కువమీఱఁ
 గొఁగిటంజేరిచి పుక్కిటపీడియంబిడి చెక్కులుముద్దాడిచక్కనికేల్దిమ్మి నొక్క

సారి నెమ్మేనినిమిరి వెన్నెలలకునన్నదమ్ములువోని చిన్నినవ్వులనొలయఁజేసి నా
డెందంపు వెన్నెలపులుగునకుఁదనివితీత నామెతలొసంగి; పంచదారపలుకులం
జిలుకు తియ్యని పలుకులనొకపరిం బలికి నావీనులకు విందుగావించి యీవలకొక
లఁబోకార్చిసాకవే, యనికేల్పొచ్చిమొక్కుచు! బయలుకొఁగలింఁచుచు; బలు
కరించుచు; గన్నీరునించుచు; గలువరించుచునుండికొంతవడికిఁ జెలివితెచ్చు
కొని తలిరులకోరీసురతాణి గరువంపుఁగఱదులు మెచ్చుచు; దనలోఁదానొచ్చు
కొనుచు నిట్లుతలపోయందొడంగె.

సీ. యెకలుగునా? యొకసారికనులపండువుగాఁగవగకానిముద్దునెమ్మొగముఁగనఁగ
నబ్బునా? యొకసారియలరుపెత్తుఁగ్రుచ్చి చెలువునిమేనఁగైసేయనాకు
దొరకునా? యొకటముద్దులమూటగటెడుచెలికానిజిలిబిలిపలుకువినఁగఁ
జిక్కునా? యొకతూరిమక్కువదీఱంగమగనిఁగొఁగిటఁజేర్చిమవెడునొడమి
యొదవునా? యెన్నఁదైననాయుల్లమతని, యుల్లమునఁజేర్చిసంతోసముట్టిపడఁగఁ
గందువలవాడికొనునట్టికలిమి! యకట! యేటియీవలిగలిగింతలెంచిమాడ. 160

ఉ. చేరలఁగొల్వఁగాదగినచిన్నికనుంగవ; తుంటవిల్తుసిం
గారపుఁగొల్వకొటమునఁగ్రాలెడుసింగపుగదైతొమ్ము; బం
గారుమెలుంగులీనుమెయి; కల్వలరాయనిఁగేరుమోమునొ
య్యారము; నామదిందవిలియచ్చుననొత్తినయట్టులొప్పెడుకొ. 161

సీ. కలువసంగడికానిచెలువుమీటెడువానిమోమునఁగదియించుమోముమోము
పగడాలడాలుపైఁబగఁబూనఁదగువానిమోవినిముద్దాడుమోవిమోవి
కెందమ్మిచందమ్మఁగ్రిందుచేసెడువానికేలునంగీలింఁచుకేలుకేలు
కరఁగినబంగారుకరణినొప్పెడువానిమేనిఁగొఁగిటఁజేర్చుమేనుమేను
మల్లెపూలతావిమాదిరిచెసలను, నలమిఁకొనినవానియసముమిగుల
ముద్దుదొలుకఁబొగడువిద్దియవిద్దియ, వానిఁగలసిబ్రతుకుబ్రతుకెబ్రతుకు. 162

ఉ. చక్కఁదనంబుమిక్కుటపుబాణతనంబునుగల్గి; రూపునన్

జక్కెరవిల్వజీరు నెక సక్కెములా డెడువన్నె కాండయో
డక్కు నెనాకునింక నకటా! కొఱనోములునోమినట్టి నే
నెక్కడ! వానిఁ గాంచుటదియెక్కడ? సంతటికల్మియబ్బునే.

163

గీ. కన్నులనుకల్వపూవులకలిమియడఁగె, నెలమియనియెడువెన్నెలపులుఁగుడన్నె
నిరులుడెందంపుఁబసిఁడియుప్పరిగఁగ్ర మ్మె, నెలనుబోలిన నాముద్దుచెలుపుఁడరుగ.

క. తొలిబాముల నేనెవ్వరి, కలయికలంజెఱిచినానొకావున నాకి

ప్రలవడియెనునీబలితపు, వలకాఁకయిఁకెట్లునై పవచ్చునునయయో!

165

క. సిరముంబాసిన వెండ్రుక, పరుసున! దానంబులేనిబంగారపుబాం

గరమువలెఁ; జెట్టువిడిచిన, మరుత తడిపగిదినాదుమనుగడయయ్యెన్,”

166

వ. అనిపలువగలంబాగులుచు సింగారంపుఁదోఁటకుంజని.

167

సీ. “ఇదిగదాదొరబిడ్డఁడింపుమీఱఁగనీ నెమిటి మెప్పించిన మేటిచోట

ఇదిగదానన్నుకాఁడెఱిమిమైనెలుఁగెత్తిపాటలుపాడిన మేటిచోట

ఇదిగదావగకాఁడుమదిగరంగఁగముద్దుమాటల నాడిన మేటిచోట

ఇదిగదానీటుకాఁడెనలేనికూర్మిసయ్యాటల నాడిన మేటిచోట,”

అనుచుఁబాదపాదపరికించు; నటమటించుఁ! గంటఁబడ్డటిచెట్టులగట్లనడుగుఁ

దాతగీఁతనుదలపోసితలఁకుచెందు, వలపుదొరదాడికోడియవ్వన్నెలాఁడి.

168

వ. ఇట్లంతకంతకు హెచ్చు మరుచిచ్చునకుఁదాళంజాలక వలరాయనిందలంచి జో
హారు వొనర్చుచు నిట్లనియె.

169

మ. “సిరిపూబోణికిఁబుట్టియెల్లజగముల్ చీకాకు గావింపఁజూ

ల్వరివిల్లాక్కటికేలఁబట్టికినుకన్ వేఱైనగోవాళ్లఁగ్రా

వ్విరిబోండ్లంగలయంగఁగూర్చుదొరవీవేకావె; నాపట్టునన్

మరుఁడా! వేఁడిమిచూప నాయమగు నా? మానేగదేమొక్కెదన్,

170

క, నలువ మొదల్లాఁగలవే, ల్పులనందఱగెలిచినట్టిప్రోడవునీక

ట్టుకకువొల్లంటులనం,బులుపరకలు; నెనరుచూపిప్రోవవెమరుఁడా

171

- సీ. కనులేఱఁజేసెడుగడితంపువెల్లువపోటుగన్పడకుండఁ నాడుచిలుకు
చెట్టులఁజిగిరింపఁజేసెడుపడవాలువిన్నంటినడయాడువంతతేరు
ముక్కలైననుమొల్చుచక్కనియించువిల్ ముట్టకుండగ్రమోగునట్టి నారి
కొడుకకెప్పుడుపండుగొలుకుపుల్లుహుమాయిసీటజాడలుదీయనేర్చుపడగ
గలిగిపోలయల్కనలిగినచెలలమగల, నొక్కటిగఁగూర్పఁజాలినయొప్పిదంటు
నీకెకాకమఁతేరికీ నేలఁగలదు, వలపులకుఁజేడ! కమ్మవిల్లలదునీఁడ! 172
- వ. అని మంచినుడుల నించువీలుతు మందలించియుఁగొంచియమైనకాఁకవల తొలఁ
గమికిఁ గలఁతనొందుచు మఱియునిట్లనియె. 173
- గీ. తుంటవిలుకాఁడ! ముక్కంటికంటిమంటఁ, గాలియునుముత్తిగనలేక గాలినదుచుఁ
గంటఁబడకుండ నేచుచునుంటివకట! తొయ్యలులుమున్ను సలిపినదోసమునను. 174
- ఆ. కానఁబుట్టిగానఁగాల్చుకార్చిచ్చుకై, వడినెడందఁబాడమియెడఁదఁగాల్చు
చుంటివిదియెకావెతుంటరీ! తడిప్రాతఁ, గులిక మెల్లమెల్లఁగోయుటనఁగ. 175
- గీ. కడలివార్వపుఁగి త్తికెవడినివలిమ, లల్లకినుకనునగ్గినీయంగయడరు
నట్టుకాడేనిబుగ్గియెనట్టిసీవు, వేడియాటెట్లుమముబోఁటివెలఁదుకలకు. 176
- క. బలుకనికరపుంగనులై, వెలసినవెన్నునకుఁగలిమివెలఁదుకకెట్టులం
గలిగెతివివేల్పుటోరము, గలిగినపాల్కడలివిసముగలిగినపగిదికొ, 177
- గీ. అనిపలికిరిక్కలతెరువున్మిక్కుటపుటుడుకువెన్నెలలుగాయుచుక్కలదొరం
గాంచియాచక్కెరబొమ్మయిట్లనియె. 178
- సీ. పాలమున్నీటికిఁబట్టివి; కలిమిపూబోఁడికిఁ గూర్చునెదోడవల్ల
కన్వడిసంగాతకానికిమఱఁదివినట్టతత్తడిజోదునకుసునగవు
దమ్మనికన్నెలతమిదీర్చువిందవువేలుపులకువిందువెట్టుదొరవు
మీనుటెక్కెంపుసామికిమేనమామవు; జగముచుట్టమునకుసంగడిఁడ
విట్టిసీపక్కటక్కటా! యించుకైన, మంచియనునదిలేకక్రోమ్మించుబోండ్ల
సారెసారెకుఁబలువలచందమునను, గొందలమావెట్టుటందమా? చందమామ! 179

క. చెలియలిగీమునఁదనరిన, కలిమినెకడఁజేర్చినావుకడుకట! పెరితా

చెలులనిననీకునెనరెదఁ, గలుగునెనినుగాముమింగకలువలఁటఁదా! 180

గీ. కందుపేరింటిచేదునీకడుపుననిడి, వెన్నెలలుచిమ్ముచుండువువెలికినీవు

కుత్తికవిసంబుమున్నొక్కొననుగండ, చక్కెరయుఁగాచెకటికిఁజెందురుండ!

సీ. కడలిహూమాయియింగలపువేండ్రమునకునెత్తురుపొత్తయినెగడినావు

ముజ్జగంబులనొక్కమొగినీటుగావించువిసముతోడనుగూడవెలసినావు

లిగకొట్టుకలసూడుమొగపుఁదామరనున్ననిప్పుకన్నొంతలనొప్పినావు

వెండిగుబ్బలిసామిబండిగల్లుగనుండిచిలువయూర్పులవేడిచెందినావు

తోలుతనుండియుఁబలువలచెలిమిఁబెంపుఁ, గనిననీకొక్కడిదిమంచితనము; చెలుల

నెనరుదిగనాడియుడుకువెన్నెలలఁబటపి, సిలుగులనుబెట్టుచుండెనుకలువఁటఁదా!

సీ. తమిఁబట్టివిడిచినతలగామెటుంగునీబొందివిసంపా? నేల్పులకుమువ్వె?

వాఁడనతమ్మిప్పుఁబోఁడియెటుంగునీచాయగాటపుఁజుచ్చో? చల్లనిదియె?

జలకమెపాటుజాబిలిరాఁలెటుంగునీకెవాఁడియో? యోర్మిగలిగినదియె?

కవవీడికుందుజక్కవపుల్లులెటుఁగునీకర్జంబుగురుసా? సుగంబుగలదొ?

కలికిగోల్పడనీయొజ్జగాఁలెటుంగు, నీవుతులువవో? సుగుడివో? నిక్కువముగఁ;

గడుకటా! నీకుగుట్టెరుంగనికతమున, నెవ్వరునునిన్నుబూచిగానెంచరెదల.

గీ. అనుచుఁగలువరదొరనాడియలరుబోఁడి, వేండ్రమునుజూపిమాటికివీచుచున్న

కమ్మతెమ్మెరఁబొడగనిగడితముగను, దిట్టఁదొడఁగెనుమదినల్కపట్టలేక. 184

గీ. యెన్నువిసదార్లుమింగఁగనిలువలేక, పొలివిసదార్లజేరునఁబరగుచున్న

నీరుతాల్పులఁదటిమెదునీవునొక్క, బల్లిమండవెయొకరువలినిసుంగ! 185

గీ. వలుపుగుబ్బలిచిలువరావాయినుండి, వెడలిపెతరులయెకిమినివీటమెలఁగి

నట్టితులువవుచెలులపైనలుకచూప, వెనుకదీయుగువేనీవువీసమెన. 186

వ. అని గాలింగూలనాడిచిలుకలుతోయిలలు మొలగువలుగు పులుఁడులఁదలఁచి

యిట్లనియె.

- క. లలి నేను బెంపఁ బెరిగితి, వలఁచుట నాయం బెన న్నె ; యక్కట ! యారా
చిలుకా ! చదివించినయొ, జ్జల కేవంక లను బెట్టు చందముననిసీ. 188
- గీ. ఆరయ నామని తేఁడు నెయ్యముననీకు, సీరుల సంగటకొమ్మ విచిను కలాగిని
మెక్కుటకుఁ గానిమముబోటి మెలఁతుకలకు, పీలుగలిడుటకు గాదుకోయిలపులుఁగ!
- క. తాటోటుమరునియానతి, బోటులనలయింపఁ బెగవఁబూనుట మేలా?
యేటికి మొఱసెదసిగ్గఱి, మాటికిఁ బూఁదే నెఁద్రావిమ త్తిలి తేఁటి! 190
- గీ. అనుచుఁ బెగడుచునున్న యయ్యదనునందు, మంజుభాషిణి చనుదెంచిమగువ కెన్నొ
చలువకర్జమ్ములొనరించిచాలఁగూర్చి, గలుగుదాని తెరంగనఁబలికెనిట్లు. 191
- ఆ. “తలఁపునందకూర్చి మెలఁగునువల తేఁడు, చదలునందలిరుగుచందమామ
కంటఁబడఁడుచలువ గాలిదేవరొకప్పు, డెట్టునీరివలనఁ నెగ్గుపుట్టు. 192
- ఆ. నీదుకంటఁబడిననిలుచు నేసిరిపట్టి, పడగలోతునీటఁబడును గాక
నీదుపలుకువినిననిలుచు నేరాచిల్క, తోకఁద్రొంచుకొనుచుఁదొలఁగుగాక” 193
- వ. అనిపలు తెఱంగుల నెచ్చరించునయ్యింతినంతి పురికిందోడుకొనిచనియెనంత. 194
- సీ. తిగ వేసములసామి తేరి మ్రొలను గల్బుడాకొల్పమగ తొలడవిణయనఁగఁ
జీఁకటియనుచెట్టుచిగురులు మెక్కజేజేహత్తియెత్తినచేయియనఁగఁ
గలువలనూడు శేర్గడ పెడుదొరతలనడరుముత్తెంపువామ్మిడికమనఁగఁ
జక్కవకవమీఁదఁజక్కెరబలుకాఁడుచిలికినకొంబుంపుచిలుకనంగఁ
దేనియలుద్రావితు మ్మెదదిమ్ముసొక్క, విరివిజిగులనుదనరుదివ్వియలుసుక్క
మింటవెన్నెలవెలఁదినెమ్మేనుచిక్త, వెలిగెదొలికడమలమీఁదవేఁగుచుక్త 195
- ఉ. పాయపుటాల్మగల్ వెఱగుపాటుననొండొరుఁగఁగిలించియా
హాయిచె తెల్లవాఁడననిహాళినిగూడఁగఁజూగిరెంతయున్;
దీయనివింటిదంటదొనదిం చెనుమాపులఁ;నంతఁగొక్కుగో
కోయనికొలివాల్పలుఁగుకూటువగూ సె;సురిం గెజేఁకటుల్. 196
- చ. తనగడేతంపువొజులనుద్రాగులఁజేఁకటిసంద్రమందుమున్

గినమెయిదారికూటువను నెమ్మిమెయిన్బయికెత్తవచ్చెనా
గనుబొడిచెన్ బొటుక్కుననుగల్వలసూడొగిఁదూర్పుగట్టుమీఁ
దనుదొలిచక్కియన్వెలదితొల్చినకుంకుమచుక్కయోయనన్.

197

౧. చిలువలపేరుకుత్తికను; జేతులముమ్మెనవాలుఁబుస్కయున్
నెలయును వేల్పుజాలుదల; నెన్నొసటంబలుకిత్తికన్నుఁ;బు
వ్విలుదొరబూదిమై; మొలనువింగడపుంబెనుదువ్వితోలునున్
వెలయఁగముజ్జగంబులను; బేర్మినిసాకెడుమేటిదయ్యమా;

198

సుగంధివృత్తము

వేఁడివేల్పుముద్దుబిడ్డవెక్కసంపుటల్కమ్మై
వాఁడిచూపసెఁపలేకబాసవాల్ నినుంగునిన్
వేఁడగోడుచూడలేక వేడబంబుమీఱజ
క్కొడిచాలమేలుగూర్చకొచినట్టివేలుపా!

మాలినీవృత్తము.

కొలలనడఁచుపోడా! కొండవీడేలుఁజేడా!
చిలువనగలవాఁడా! సేగిసంద్రంపుటోడా!
బలుగొనములతిట్టా! వాసిగన్నట్టిదిట్టా!
కలుములొసఁగువేల్పా! గట్టురావింటితొల్పా!

గద్యము. ఇదిశ్రీమదాపస్తంబనూత్రికౌశికసగోత్రిపవిత్రజయంతిమలకలశార్ణవరాకా
కైరవమిత్రిభావనారాయణపౌత్రిరామనార్యపుత్రి నేంకమాంబాగర్భశుక్తిము
క్తాఫలశ్రీమదాకుండివ్యాసమూర్తిదేశికపదసేపాపరాయణ భావనారాయణప్రణీ
తంబయినకళావతీపరిణయంబను శుద్ధాంధ్రప్రబంధంబునందుద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీభీమలింగార్పణమస్తు.

